National Library
of Sweden

Denna bok digitaliserades på Kungl. biblioteket år 2012

Ex. A.

STATENS OFFENTLIGA UTREDNINGAR 1933:24
JUSTITIEDEPARTEMENTET

BETÄNKANDE

ANGÅENDE

GOTTGÖRELSE ÅT STATSVERKET OCH DE SPORTELBERÄTTIGADE I HÄNDELSE AV INTECKNINGSFÖRNYELSERNAS AVSKAFFANDE

M. M.

AVGIVET AV

INOM JUSTITIEDEPARTEMENTET TILLKALLADE SAKKUNNIGA

STOCKHOLM
1933

Statens offentliga utredningar 1933

Kronologisk förteckning

1. Lagberedningens förslag angående vissa internationella rättsförhållanden. 4. Förslag till konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge angående konkurs, m. m. Norstedt. 88 s. **Ju.**
2. Betänkande med förslag angående åtgärder för ett bättre utnyttjande av landets skogstillgångar. Beckman. 245 s. **Jo.**
3. Skatteutjämningsberedningen 2. 1. De kommunala förvaltningsuppgifternas finansiering m. m. i vissa främmande länder. 2. Den nuvarande fördelningen mellan staten och kommunerna av utgifterna för de kommunala förvaltningsbestyren i Sverige. 3. De svenska kommunalförbunden. Norstedt. vj, 88 s. **Fi.**
4. Skatteutjämningsberedningen. 3. Principbetänkande med förslag till skatteutjämnande åtgärder genom överflyttning till staten eller till större kommunala utdebiteringsområden av kostnader för kommunala förvaltningsuppgifter. Norstedt. (2), 344 s. **Fi.**
5. Utredning och förslag rörande åtgärder för beredande av ökade möjligheter att indraga lärartjänster vid folkskoleväsendet. Norstedt. 19 s. **E.**
6. Brott mot politiska rättigheter. Brott mot allmän ordning och frid. Förberedande utkast till strafflag. Speciella delen. 11. Av J. C. W. Thyrén. Lund, Berling. 297 s. **Ju.**
7. Betänkande med förslag angående varningsmärken och säkerhetsanordningar vid korsningar i samma plan mellan järnväg och väg m. m. Idun. 99 s. **K.**
8. Betänkande beträffande vattenfallsstyrelsens taxor för elektrisk kraft till abonnenter på landsbygden. Idun. 148 s. **K.**
9. Betänkande med förslag till lag om rätt att med motorfordon befara enskild väg m. m. Idun. 24 s. **K.**
10. Förslag med betänkande rörande det akademiska befordringsväsendet och prokanslersinstitutionen. Norstedt. 210 s. **E.**
11. Betänkande med förslag till organisation av det frivilliga skydds- och hjälparbetet beträffande frigivna fångar. Marcus. 168 s. **Ju.**
12. Jordbruksutredningens betänkanden. 9. Betänkande angående produktions- och avsättningsförhållandena för slaktdjur samt kött och fläsk. Beckman. 251 s. **Jo.**
13. Betänkande angående statsinlösen av Ostkustbanan och Uppsala—Gävle järnväg. Beckman. vj, 42 s. **K.**
14. Undersökning rörande behovet av en utvidgning av bostadsstatistiken jämte vissa därmed förbundna bostadspolitiska frågor. Marcus. 111 s. **Fi.**
15. Utredning och förslag angående importmonopol på kaffe. Marcus. 50 s. **Fi.**
16. Automatisering av telefonnätet på Sveriges landsbygd. Göteborg, Elander. 58 s. **K.**
17. Berättelse över Statens spannmålsnämnds verksamhet m. m. under år 1932. Marcus. 126 s. **Jo.**
18. Betänkande med förslag angående ändrade bestämmelser om mjölkavgifters upptagande och användning. Marcus. 62 s. **Jo.**
19. Undersökning av taxeringsutfallet beträffande jordbruksfastighet å landsbygden enligt beredningsnämndernas förslag vid 1933 års allmänna fastighetstaxering. Hæggström. 66 s. **Fi.**
20. Utredning rörande kostnaderna för vissa genom statens arbetslöshetskommission utförda arbeten i jämförelse med kostnaderna för motsvarande i annan ordning utförda arbeten m. m. Norstedt. 50 s. **S.**
21. Utredning och förslag rörande grunder och förfaringssätt för dyrortsgrupperingsarbetet ävensom rörande i samband därmed stående frågor. Hæggström. 165 s. **Fi.**
22. Förslag till lag om sterilisering av vissa sinnessjuka, sinnesslöa eller av annan rubbning av själsverksamheten lidande personer. Marcus. 97 s. **Ju.**
23. Yttrande och förslag angående revision av gällande förordningar om kommunalstyrelse i Stockholm m. m. Beckman. 95 s. **S.**
24. Betänkande angående gottgörelse åt statsverket och de sportelberättigade i händelse av inteckningsförnyelsernas avskaffande m. m. Marcus. 32 s. **Ju.**

Anm. Om särskild tryckort ej angives, är tryckorten Stockholm. Bokstäverna med fetstil utgöra begynnelsebokstäverna till det departement, under vilket utredningen avgivits, t. ex. **E.** = ecklesiastikdepartementet, **Jo.** = jordbruksdepartementet. Enligt kungörelsen den 3 febr. 1922 ang. statens offentliga utredningars yttre anordning (nr 98) utgivas utredningarna i omslag med enhetlig färg för varje departement.

STATENS OFFENTLIGA UTREDNINGAR 1933:24
JUSTITIEDEPARTEMENTET

BETÄNKANDE

ANGÅENDE

GOTTGÖRELSE ÅT STATSVERKET OCH DE SPORTELBERÄTTIGADE I HÄNDELSE AV INTECKNINGSFÖRNYELSERNAS AVSKAFFANDE

M. M.

AVGIVET AV

INOM JUSTITIEDEPARTEMENTET TILLKALLADE SAKKUNNIGA

STOCKHOLM 1933
ISAAC MARCUS BOKTRYCKERI-AKTIEBOLAG

KUNGL. BIBLIOTEKET

Till Herr Statsrådet och Chefen för Kungl. Justitiedepartementet.

Sedan riksdagen i skrivelse den 12 maj 1932 anhållit, att Kungl. Maj:t ville låta utarbeta och för riksdagen framlägga förslag till bestämmelser om inteckningsförnyelsernas avskaffande, har Herr Statsrådet, jämlikt Kungl. Maj:ts bemyndigande, den 28 april 1933 tillkallat undertecknade att såsom sakkunniga inom departementet utreda frågan om den reglering av lösen- och stämpelberäkningen, som må anses erforderlig i fall av inteckningsförnyelsernas avskaffande. Vid utredningen hava vi biträtts av hovrättsassessorn Einar Anderberg, som tjänstgör å departementets lagavdelning.

Till fullgörande av vårt uppdrag få vi härmed överlämna betänkande med förslag till gottgörelse åt de sportelberättigade jämte förslag till

1) förordning om ändrad lydelse av 8 och 17 §§ förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften och

2) kungörelse om ändrad lydelse av §§ 3 och 10 förordningen den 7 december 1883 (nr 64) angående expeditionslösen.

Stockholm den 19 augusti 1933.

SVEN BELLINDER. JAKOB PETTERSSON.

Avskaffandet av inteckningsförnyelserna är, såsom första lagutskottet vid 1932 års riksdag framhållit (utl. nr 32), förenat med vissa svårigheter av ekonomisk natur, vilka måste övervinnas, därest denna reform skall kunna genomföras. De expeditionsavgifter, vilka i form av lösen och stämpel uttagas i förnyelseärenden, uppgå nämligen till avsevärda belopp, och de intressen, som komma att beröras av dessa avgifters bortfallande, kunna givetvis icke lämnas obeaktade.

Ifrågavarande reform får särskilt genomgripande betydelse för avlöningsförhållandena vid underdomstolarna. Det avlöningssystem, som för närvarande tillämpas för befattningshavarna vid dessa domstolar, är i stor utsträckning grundat på sportler. Jämte den från stat eller kommun utgående, i flertalet fall till relativt lågt belopp bestämda fasta avlöningen åtnjuta befattningshavarna inkomst genom den lösen, som den rättssökande allmänheten har att erlägga för rättens och domarens expeditioner. I omförmälda sportelsystem kan den för förnyelserna utgående lösen sägas utgöra en hörnsten. Denna lösen uppgår i regel till förhållandevis mycket betydande belopp, och exempel saknas ej på att en befattningshavare till väsentlig del avlönas genom inkomsten av förnyelserna. Härtill kommer, att nämnda inkomst, i motsats till övriga sportler, utmärkes av en jämförelsevis hög grad av stabilitet. Den är icke i samma utsträckning som övriga sportler underkastad förändringar på grund av tillfälliga konjunkturväxlingar och kan därför någorlunda tillförlitligt i förväg beräknas. Förnyelserna bereda sålunda domaren en trygg och fast inkomst. En åtgärd, varigenom de med förnyelserna förenade sportlerna borttagas, innebär följaktligen ett kraftigt ingrepp i befattningshavarnas ekonomi. Någon meningsskiljaktighet torde ej heller råda därom, att en dylik åtgärd ej bör komma till stånd utan att samtidigt de sportelberättigade beredes en rättvis gottgörelse. Huruvida grunden för en sådan gottgörelse bör sökas i billighet eller i en staten åvilande skyldighet, torde vid sådant förhållande kunna lämnas öppet.

I vissa städer, däribland några av de största, råder numera efter genomförda löneregleringar den ordningen, att befattningshavarna uteslutande uppbära fast avlöning, under det att inflytande expeditionslösen i sin helhet redovisas till stadens kassa. Även i dessa fall synes det ofrånkomligt, att gottgörelse lämnas för de belopp, som i händelse av inteckningsförnyelsernas avskaffande skulle komma att frångå de sportelberättigade, d. v. s. städerna, och detta i samma utsträckning och enligt samma normer som i de fall, där sportelinkomsten uppbäres av befattningshavarna.

En tredje intressent i inkomsterna av förnyelserna är staten. Till statsverket inflyter sålunda den del av expeditionsavgiften, som utgår i form

av stämpel. Visserligen kan denna stämpelinkomst, som är avsevärt lägre än den sammanlagda löseninkomsten av förnyelserna, icke i och för sig anses hava någon större betydelse för statsverket, men med hänsyn till det nuvarande statsfinansiella läget torde dock staten böra tillförsäkras gottgörelse för ifrågavarande inkomstminskning. Likaledes lära medel böra anskaffas till bestridande av de utgifter, som statsverket kan komma att få vidkännas för beredande av ersättning till städer och befattningshavare vid domstolarna för mistad löseninkomst.

För avgörande av frågan om den särskilda reglering av lösen- och stämpelberäkningen, som kan anses påkallad i fall av inteckningsförnyelsernas avskaffande, erfordras approximativ beräkning av de belopp, vartill av reformen föranledd minskning i lösen- och stämpelinkomsten skulle uppgå. Vid denna uträkning måste hänsyn tagas till det olika expeditionssätt och den varierande lösen- och stämpelberäkning, som förekommer vid förnyelse av skilda slag av inteckningar.

Nuvarande grunder för lösen- och stämpelberäkningen.

Lösen för expeditioner i inteckningsärenden — däribland även förnyelseärenden — utgår numera, med de ändringar som trätt i kraft den 1 juli 1933, enligt följande grunder.

Beträffande *inteckningar i fast egendom* (däri inbegripna inteckningar i järnväg) utgör lösen för det bevis, som tecknas å den till grund för ansökningen åberopade handlingen, vid *häradsrätt* 4 kronor och vid *rådhusrätt* 5 kronor. Sker i ett och samma ärende införing å flera upplägg i fastighetsboken, utgår en tilläggsavgift, beräknad för varje upplägg utöver det första, vid häradsrätt med 1 krona och vid rådhusrätt med 75 öre. I sådana fall, då inteckningshandling enligt 20, 26 eller 37 § inteckningsförordningen uppvisas hos en inskrivningsdomare för åtgärd av annan inskrivningsdomare, erlägges lösen såväl vid uppvisandet som vid åtgärdens verkställande. I ärendet angående uppvisandet utgör lösenavgiften (för protokoll och bevis å handling) vid *häradsrätt* 2 kronor 50 öre och vid *rådhusrätt* 4 kronor. Omfattar protokollsutskriften mera än ett ark, påföres en särskild tilläggsavgift, vid *häradsrätt* 1 krona för varje överskjutande ark och vid *rådhusrätt* 1 krona 50 öre för andra arket och 1 krona 25 öre för vart och ett av övriga ark. Vid åtgärdens verkställande debiteras åter vid *häradsrätt* 3 kronor 50 öre och vid *rådhusrätt* 4 kronor, vartill eventuellt kommer tilläggsavgift för införing å flera upplägg.

Vid *förlagsinteckning* — som endast kan förekomma vid *rådhusrätt* — utgår lösen dels för det protokollsutdrag, som utfärdas i ärendet, med 3 kronor för första arket, 1 krona 50 öre för andra arket samt 1 krona 25 öre för vart och ett av övriga ark, dels ock för det bevis, som tecknas å den handling, varpå den intecknade fordringen är grundad, med 1 krona. Samma lösenberäkning tillämpas ock i ärende angående inteckningshandlings uppvisande vid annan domstol. Där inteckningsåtgärden verkställes efter dylikt uppvisande vid annan domstol, utgår vid inteckningsdomstolen allenast protokollslösen.

I ärende angående *inteckning i tomträtt och vattenfallsrätt* debiteras vid *häradsrätt* för 1) protokoll: första arket 2 kronor och varje följande ark 1 krona; 2) utdrag av tomträtts- och vattenfallsrättsbok: första utdraget 1 krona och varje följande utdrag 50 öre; 3) bevis å handling: 50 öre; samt vid *rådhusrätt* för 1) protokoll: första arket 3 kronor, andra arket 1 krona 50 öre och varje följande ark 1 krona 25 öre; 2) ut-

drag av tomträtts- och vattenfallsrättsbok: första utdraget 1 krona och varje följande utdrag 50 öre, 3) bevis å handling: 1 krona.

I ärende angående *inteckning i fartyg* — som endast kan förekomma vid Stockholms rådhusrätt — utgår lösen dels för det protokollsutdrag, som utfärdas i ärendet, med 3 kronor för första arket, 1 krona 50 öre för andra arket samt 1 krona 25 öre för vart och ett av övriga ark, dels ock för det bevis, som tecknas å fordringshandlingen, med 1 krona. Vidare lär i praxis det utdrag av inteckningsboken, som enligt lag skall utfärdas i dylikt ärende, beläggas med lösen enligt samma grunder, som gälla för utdrag av tomträtts- och vattenfallsrättsbok. Där fordringshandlingen för inteckningsåtgärd vid Stockholms rådhusrätt uppvisas vid annan domstol, debiteras lösen för protokoll och bevis å handlingen. Vid åtgärdens verkställande utgår ytterligare lösen för protokoll ävensom lösen för utdrag av inteckningsboken.

I ärende rörande inteckning i *jordbruksinventarier* utgör lösen (för bevis å handling) vid *häradsrätt* 1 krona 50 öre och vid *rådhusrätt* 2 kronor 50 öre.

Vad härefter angår stämpelberäkningen, så utgår numera, med de ändringar som trätt i kraft den 1 juli 1933, stämpel å expeditioner i inteckningsärenden enligt följande grunder.

Beträffande *inteckningar i fast egendom* (däri inbegripna inteckningar i järnväg) utgör stämpeln för det bevis, som tecknas å den till grund för ansökningen åberopade handlingen, vid *häradsrätt* 2 kronor 50 öre och vid *rådhusrätt* 1 krona 50 öre. Meddelas i ett och samma ärende bevis å flera handlingar, utgår stämpelavgift för allenast ett bevis. I sådana fall, då inteckningshandling uppvisas hos en inskrivningsdomare för åtgärd av annan inskrivningsdomare, debiteras stämpelavgift för bevis endast vid åtgärdens verkställande. I ärendet angående uppvisandet utgår stämpelavgift för protokoll vid *häradsrätt* med 2 kronor och vid *rådhusrätt* med 1 krona. Omfattar protokollsutskriften mera än ett ark, påföres en särskild tilläggsavgift, vid häradsrätt 1 krona 50 öre för varje överskjutande ark och vid rådhusrätt 1 krona för andra arket och 1 krona 25 öre för vart och ett av övriga ark.

Vid *förlagsinteckning* utgår stämpelavgift för det protokollsutdrag, som utfärdas i ärendet, med 1 krona för första arket, 1 krona för andra arket och 1 krona 25 öre för vart och ett av övriga ark, varemot beviset å handlingen är fritt från stämpel. Samma stämpelberäkning tillämpas ock i ärende angående inteckningshandlings uppvisande vid annan domstol.

I ärende angående *inteckning i tomträtt och vattenfallsrätt* debiteras vid *häradsrätt* 2 kronor för första protokollsarket och 1 krona 50 öre för vart och ett av övriga ark samt vid *rådhusrätt* 1 krona för första arket, 1 krona för andra arket och 1 krona 25 öre för vart och ett av övriga ark. Övriga i dylikt ärende utfärdade expeditioner äro däremot fria från stämpel.

I ärende angående *inteckning i fartyg* är stämpeldebiteringen lika med vad nyss angivits i fråga om inteckning i tomträtt och vattenfallsrätt.

Vad slutligen angår ärende rörande *inteckning i jordbruksinventarier*, utgör stämpelavgiften (för bevis å handling) vid *häradsrätt* 2 kronor och vid *rådhusrätt* 1 krona.

Därjämte torde böra erinras, att i varje förnyelseärende utgår avgift för kontrollstämpel med 25 öre.

Beräkning av förlusten i lösen och stämpel.

Vid fastställande av den årliga förlust i lösen och stämpel, som skulle bliva en följd av inteckningsförnyelsernas avskaffande, måste i första hand företagas en beräkning av förnyelseärendenas antal. För att en sådan beräkning skall kunna tjäna till ledning vid bedömandet av reformens verkningar för en var av de sportelberättigade, måste den uppgöras särskilt för varje domstol. Då antalet förnyelseärenden växlar från år till år och då dessa växlingar vid varje särskild domstol kunna vara betydande, böra till grund för beräkningen icke läggas siffrorna för allenast ett kalenderår, utan det årliga medeltalet under en viss tidrymd.

Med hänsyn till den tidsperiod, inom vilken inteckningar skola förnyas, skulle det ligga nära till hands att låta ovannämnda tidrymd omfatta de tio senaste kalenderåren. Ett sådant förfarande synes dock lämna fog för vägande erinringar. Förnyelsernas antal har under de senaste tio åren i stort sett undergått en ständig ökning, och det saknas anledning antaga, att denna ökning skulle komma att avstanna under de närmast följande åren, därest förnyelsetvånget bibehölles. En medeltalsuträkning, grundad på de tio senaste årens siffror, skulle vid sådant förhållande leda till uppenbar obillighet mot de sportelberättigade. Att dessa icke tillförsäkras gottgörelse av sådan omfattning, att därmed även täckes den ökning i sportelinkomsten, som kan antagas inträda i händelse av förnyelsernas bibehållande, må vara rimligt. Däremot skulle det knappast vara rättvist, om den blivande gottgörelsen komme att väsentligt understiga den löseninkomst, som för närvarande inflyter av förnyelserna. Då detta otvivelaktigt skulle bliva fallet, därest beräkningarna avsåge en tioårsperiod, hava de sakkunniga ansett sig böra begränsa ifrågavarande tidrymd att omfatta de fem sistförflutna kalenderåren. Att likväl ett avsteg härifrån i ett hänseende får anses påkallat, skall här nedan närmare beröras.

Vid uträknandet av årsmedeltalen hava de sakkunniga, såvitt angår åren 1928—1931, utgått från vissa i statistiska centralbyrån upprättade arbetstabeller. Dessa tabeller, vilka ligga till grund för den officiella rättsstatistiken, utvisa antalet förnyade inteckningar av varje slag vid de särskilda domstolarna. De uppgifter, som härutöver varit erforderliga för uträkningen, hava, i den mån de icke kunnat omedelbart inhämtas ur rättsstatistiken, på de sakkunnigas begäran genom justitiedepartementets försorg införskaffats från domhavandena och rådhusrätterna. Sålunda hava av domhavandena uppgivits 1) antalet samtliga förnyade inteckningar i fast egendom för år 1932, 2) antalet inteckningar i fast egendom, förnyade efter inteckningshandlingens uppvisande vid annan domstol, för vart och ett av åren 1928—1932, 3) antalet ärenden, som avse inteckningshandlings uppvisande för vinnande av förnyelse vid annan domstol, för vart och ett av åren 1928—1932, 4) beträffande sådana ärenden angående förnyelse av inteckning i fast egendom, i vilka inskrivning skett å mer än ett upplägg i fastighetsboken och där sålunda enligt det till och med 1932 tillämpade expeditionssättet flera än ett utdrag av fastighetsbok meddelats: sammanlagda antalet utdrag utöver ett i varje ärende för vart och ett av åren 1928—1932 samt 5) antalet förnyade inteckningar i tomträtt och vattenfallsrätt för år 1932. Motsvarande uppgifter hava även inkommit från rådhusrätterna, vilka därvid tillika uppgivit antalet förnyade förlagsinteckningar för år 1932 och, beträffande rådhusrätterna i Stockholm, Jönköping och Kristianstad, antalet förnyade inteckningar i järnväg för år 1932, ävensom, beträffande Stockholms rådhusrätt, antalet förnyade inteckningar i fartyg för år 1932.

Sedan de sålunda inkomna uppgifterna blivit föremål för granskning, har det befunnits erforderligt att i ett avseende komplettera desamma. Det har nämligen visat sig, att antalet av de under 4) här ovan omförmälda utdrag, vad vissa domsagor angår, varit synnerligen växlande under olika år. Detta beror huvudsakligen därpå, att vissa större fastighetskomplex, vanligen tillhöriga bolag, gemensamt besväras av inteckningar, vilka i stor utsträckning förnyas under samma kalenderår. Förekomsten av en dylik serie förnyelseärenden har visat sig kunna medföra en ansenlig ökning av antalet utdrag. Såsom exempel må nämnas, att i en domsaga antalet utdrag utöver ett i varje ärende under ett år uppgått till ej mindre än 13 630, varemot antalet sådana utdrag i samma domsaga under ett annat år utgjort endast 83. Där sådana variationer förekomma, skulle uppenbarligen en medeltalsuträkning, grundad på allenast en femårsperiod, kunna leda till missvisande resultat. De sakkunniga hava därför ansett sig böra från domhavandena infordra särskilda uppgifter angående antalet ifrågavarande utdrag jämväl för femårsperioden 1923—1927.

Det siffermaterial, som sålunda införskaffats, har sammanförts i tabeller för varje slag av förnyelseärenden. En särskild tabell har även upprättats över antalet utdrag utöver ett i varje ärende. Envar av nu nämnda tabeller utvisar för varje domstol de särskilda årssiffrorna samt medeltalet av dem. Dessa tabeller[1] giva anledning till följande särskilda erinringar.

Den första tabellen, som upptager antalet samtliga förnyade inteckningar i fast egendom (utom järnväg) under åren 1928—1932, giver en tydlig bild av den ökning i ärendenas antal, som ägt rum under nämnda femårsperiod. I domsagorna utgjorde sammanlagda antalet av dessa förnyelser, under 1928 44 050, under 1929 49 512, under 1930 54 463, under 1931 61 653 och under 1932 64 260. Summan av de för varje häradsrätt uträknade medeltalen uppgår till 54 720, vilket sålunda i det närmaste motsvarar antalet ärenden för år 1930, men understiger 1932 års siffra med ej mindre än 9 540. Skillnaden mellan årssiffran för 1932 samt det uträknade medeltalet är i några domsagor påfallande stor; i vissa fall utgör medeltalet allenast två tredjedelar av nämnda årssiffra. Endast i ett tiotal domsagor äro förhållandena omvända, så att medeltalet ligger något högre än årssiffran för 1932. Vad stadsdomstolarna angår, är den allmänna ökningen i ärendenas antal mindre konstant än i domsagorna. Årssiffrorna äro här respektive 41 552, 49 115, 47 316, 47 629 och 51 512. Summan av de för varje rådhusrätt uträknade medeltalen utgör 47 387, vilket i det närmaste motsvarar antalet ärenden för år 1930, men understiger 1932 års siffra med 4 125. Den anmärkningsvärda skillnad, som sålunda föreligger mellan antalet ärenden under 1932 samt de uträknade medeltalen, torde icke kunna lämnas ur räkningen vid bestämmandet av den kompensation, som bör tillkomma de sportelberättigade. Förnyelsernas borttagande skulle i annat fall väsentligt försämra det ekonomiska läge, i vilket de sportelberättigade befattningshavarna för närvarande befinna sig.

Den andra tabellen upptager antalet inteckningar i fast egendom, förnyade efter inteckningshandlingens uppvisande vid annan domstol, under åren 1928—1932. Dessa ärenden, vilka redan medräknats i den första tabellen, följa särskilda regler i fråga om lösenberäkningen och måste därför sammanräknas för sig. Deras antal utgjorde under respektive år, vid

[1] Ej tryckta såsom bilagor till betänkandet.

lantdomstolarna 7 803, 8 502, 8 188, 8 314 och 8 111 samt vid stadsdomstolarna 1 158, 922, 897, 731 och 703. Summan av de för varje domstol uträknade medeltalen utgjorde vid lantdomstolarna 8 143 och vid stadsdomstolarna 851.

Den tredje tabellen angiver antalet ärenden, som avse inteckningshandlings uppvisande vid annan domstol än inteckningsdomstolen, under åren 1928—1932. Dylika ärenden förekomma endast i ringa utsträckning vid lantdomstolarna; deras antal under respektive år utgjorde där 148, 143, 339, 194 och 131. Vid stadsdomstolarna spela dessa ärenden däremot avsevärt större roll och äro särskilt talrika i sådana städer, där en hypoteksförening har sitt säte. Årssiffrorna för stadsdomstolarna voro respektive 9 009, 9 016, 9 573, 9 546 och 8 807. Summan av de för varje domstol uträknade medeltalen utgjorde vid lantdomstolarna 166 och vid stadsdomstolarna 9 157.

Den fjärde tabellen upptager antalet fastighetsboksutdrag, utöver ett i varje ärende, beträffande förnyelser av fastighetsinteckningar. Av skäl, som förut angivits, omfattar denna tabell, vad lantdomstolarna angår, tioårsperioden 1923—1932 och i fråga om stadsdomstolarna femårsperioden 1928—1932. Vid lantdomstolarna voro årssiffrorna respektive 29 886, 21 748, 28 766, 44 126, 37 326, 31 416, 40 078, 48 371, 63 688 och 46 633. Vid stadsdomstolarna, där gemensamma inteckningar förekomma i vida mindre utsträckning än vid lantdomstolarna, voro årssiffrorna 4 246, 3 580, 3 629, 5 597 och 3 293. Summan av de för varje domstol uträknade medeltalen utgjorde vid lantdomstolarna 39 153 och vid stadsdomstolarna 4 033.

Den femte tabellen utvisar antalet förnyade förlagsinteckningar under åren 1928—1932. Årssiffrorna voro respektive 1 656, 1 740, 2 416, 2 457 och 3 226. Summan av de för varje domstol uträknade medeltalen utgjorde 2 269. Denna kategori av förnyelseärenden synes sålunda i likhet med den grupp, som avser fastighetsinteckningar, vara stadd i ständig tillväxt. Medeltalet motsvarar någorlunda årssiffran för 1930, men uppgår endast till omkring två tredjedelar av årssiffran för 1932. Rörande detta förhållande erinras om vad ovan anförts beträffande fastighetsinteckningarna.

Den sjätte tabellen upptager antalet förnyade inteckningar i tomträtt och vattenfallsrätt under åren 1928—1932. Dylika ärenden förekomma endast vid ett ringa antal domstolar. Årssiffrorna voro vid lantdomstolarna respektive 18, 28, 125, 113 och 60 samt vid stadsdomstolarna 225, 556, 1 106, 1 388 och 1 333. Summan av de för varje domstol uträknade medeltalen utgjorde vid lantdomstolarna 66 och vid stadsdomstolarna 918.

Den sjunde tabellen utvisar antalet förnyade inteckningar i järnväg under åren 1928—1932. Årssiffrorna voro här respektive 181, 144, 230, 88 och 124. Summan av de uträknade medeltalen utgjorde 152.

Den åttonde tabellen angiver antalet förnyade inteckningar i fartyg under åren 1928—1932. Dessa förnyelser utgjorde respektive 55, 92, 561, 264 och 209; summan av de uträknade medeltalen utgjorde 236.

Beträffande inteckningar i jordbruksinventarier erinras, att lagstiftningen rörande dessa inteckningar genomförts först under 1932, varför förnyelseinstitutet för dessa inteckningars vidkommande ännu ej fått någon praktisk tillämpning.

Med ledning av de uppgjorda tabellerna hava upprättats de härvid såsom bilagor fogade sammandragen I och II rörande den beräknade lösenförlusten i fall av inteckningsförnyelsernas avskaffande. I dessa sammandrag redovisas i särskilda kolumner de medeltal, vilka uträknats för varje särskild domstol och framgå av nyssnämnda tabeller. I fråga om de ome-

delbart vid inteckningsdomstolen förnyade fastighetsinteckningarna hava dock de till grund för beräkningen liggande medeltalen erhållits genom att från medeltalen enligt första tabellen draga medeltalen enligt andra tabellen. De i sammandragen återgivna medeltalen hava multiplicerats med de lösensatser, vilka sedan den 1 juli 1933 gälla för de särskilda slagen av ärenden, och de belopp, som sålunda erhållits, redovisas i särskilda kolumner. Hänsyn har härvid icke tagits till de sällan förekommande fall, då protokollsutdrag i förnyelseärende omfattar mer än ett ark. I vartdera sammandragets näst sista kolumn återgives för varje domstol den uträknade lösenförlusten, som utgör summan av nyssnämnda belopp. Av sammandragen framgår, att lösenförlusten för domstolarna utgör, för häradsrätterna 254 607 kronor 50 öre samt för rådhusrätterna 291 370 kronor 75 öre.

Den sålunda beräknade lösenförlusten har, på sätt framgår av sammandragens sista kolumn, underkastats vissa jämkningar. Dessa utgöra i viss mån en följd av den överföring av lösen till stämpel, som enligt förordningen den 26 juni 1933 genomförts från den 1 juli samma år. Sagda förändring avsåg att tillgodoföra statsverket den besparing i arbetskostnad, som antagits hava uppkommit i följd av det från 1933 års början tillämpade förenklade sättet för handläggningen av lagfarts- och inteckningsärenden (inskrivningsreformen), samt innebär, att lösensatserna för dessa ärenden minskats med 50 öre, samtidigt som stämpelsatserna i motsvarande grad höjts. Från denna lösenreduktion undantogos dock ärenden, som avse inteckningshandlings uppvisande vid annan domstol; expeditionssättet i dessa ärenden hade nämligen icke undergått någon förändring i samband med inskrivningsreformen. Då inskrivningsreformen endast haft avseende å ärenden rörande fast egendom, angick lösenreduktionen ej heller förlagsinteckningar, inteckningar i fartyg och inteckningar i tomträtt och vattenfallsrätt. Förnyelsernas avskaffande skulle emellertid i fråga om ärenden med bibehållet äldre expeditionssätt medföra — oberäknat den i allmänhet uppkommande minskningen i arbetet — jämväl sådan arbetsbesparing, som beträffande övriga förnyelseärenden redan förut vunnits genom det förenklade expeditionssättet. Följdriktigheten har därför ansetts kräva, att den för varje domstol uträknade lösenförlusten minskas med ett belopp, motsvarande 50 öre för varje förnyelseärende, där det äldre expeditionssättet tillämpas. Denna reduktion torde i själva verket nära nog motsvara hela den arbetsbesparing, som vinnes genom att dessa förnyelseärenden upphöra. Den uppskattning av arbetsbesparingen, som skedde i samband med 1933 års lösenreduktion, innebar nämligen icke, att på varje förnyelseärende ansågs belöpa en besparing av 50 öre. Nämnda siffra var grundad på en genomsnittsberäkning för samtliga inskrivningsärenden, och det är uppenbart, att arbetsbesparingen i följd av den förenklade handläggningen är vida mindre i ett förnyelseärende än exempelvis i ett lagfartsärende, där protokollsutskriften är avsevärt drygare.

Det skulle likväl kunna ifrågasättas, huruvida icke ytterligare avdrag bör göras för den arbetsbesparing, som vinnes genom att förnyelseärendena helt bortfalla. Handläggningen av ett förnyelseärende — sådan densamma ter sig efter de genom inskrivningsreformen vidtagna förenklingarna — innefattar i huvudsak följande åtgärder: ärendets införing i dagbok, uppsättande av protokoll,[1] inskrivning i fastighetsboken av datum och paragrafnummer samt slutligen handlingens förseende med bevis om förnyelsen (vanligen medelst stämpel) samt beläggnings- och kontrollstämpel.

[1] Vid domstolar, där aktsystem tillämpas, förekommer icke någon protokollsuppsättning; dagboksföringen är dock här något utförligare än när protokoll finnes.

Dessa åtgärder äro av synnerligen enkel beskaffenhet; förnyelseärendena kräva i genomsnitt vida mindre besvär än andra inteckningsärenden. Att närmare uppskatta den besparing, som skulle vinnas genom bortfallandet av arbetet med förnyelserna, torde vara rätt vanskligt. Därest — såsom redan antagits — ett förnyelseärende med äldre expeditionssätt kräver ett arbete, som kan uppskattas till 50 öre, skulle ett förnyelseärende med förenklat expeditionssätt endast representera en del, måhända hälften, av nämnda belopp, därvid dock bortsetts från frågan i vad mån det verkligen är möjligt att ekonomiskt utnyttja arbetsbesparingen genom minskning av kanslikostnaden.

De sakkunniga hava emellertid icke ansett sig böra verkställa någon avräkning för nämnda arbetsbesparing. Skälet härtill är i främsta rummet, att den i sammandragen angivna lösenförlusten, såsom förut framhållits, icke till fullo motsvarar den verkliga inkomstminskning, som förnyelsernas avskaffande kan väntas medföra för de sportelberättigade. Det får ej heller förbises, att reformen även åstadkommer indirekta verkningar, vilka visserligen icke för närvarande kunna uttryckas i siffror, men dock i detta sammanhang böra tagas i betraktande. Det synes sålunda uppenbart, att förnyelsernas avskaffande måste medföra en väsentlig nedgång i antalet beviljade inteckningar. Under nuvarande förhållanden torde det vara rätt vanligt, att när en fastighetsägare inlöst en belånad inteckning, denna får förfalla på grund av underlåten förnyelse. Om sedan fastighetsägaren finner sig behöva ny kredit, måste han söka ny inteckning. Efter förnyelsernas avskaffande torde i dylika fall den inlösta inteckningen merendels komma att bevaras för att vid framtida behov på nytt användas i kreditsyfte. Den inkomstminskning för de sportelberättigade, som härigenom uppkommer, måste antagas avsevärt överstiga den ökning av lösen, som kan uppstå därigenom, att antalet dödningsärenden efter reformens genomförande torde komma att undergå någon ökning. I betraktande av dessa förhållanden får det anses befogat att icke i vidare mån än som här ovan föreslagits göra avdrag för den arbetsbesparing, som vinnes genom förnyelsernas borttagande. De i sammandragens sista kolumn för varje domstol utsatta summorna hava dock undergått en lämplig avrundning nedåt.

Enligt sammandrag III, vilket jämväl fogats såsom bilaga till detta betänkande, hava de sakkunniga beräknat den sammanlagda förlust i stämpelavgifter, som förnyelsernas borttagande är ägnat att medföra för statsverket, till vid häradsrätterna 148 966 kronor 25 öre och vid rådhusrätterna 98 705 kronor 50 öre eller således tillhopa 247 671 kronor 75 öre.

Bör gottgörelse beredas genom höjning av nu utgående expeditionsavgifter?

De sakkunniga hava undersökt möjligheten att bereda de sportelberättigade ävensom statsverket gottgörelse genom omreglering av lösen- och stämpelberäkningen för vissa av rättens och domarens expeditioner.

Sålunda har bland annat övervägts, huruvida i detta sammanhang borde företagas en höjning av *expeditionsavgiften för gravationsbevis*. Frågan om sådan höjning har tidigare vid upprepade tillfällen varit föremål för behandling. Förslag om höjning av lösenavgiften för gravationsbevis framfördes sålunda av jordabalkskommissionen och sedermera av 1923 års sakkunniga för utredning av frågan om lönereglering för befattningshavare i domsagorna. Framställning i samma syfte har ock gjorts av föreningen Sveriges häradshövdingar i underdånig skrivelse den 23 maj 1927. Nuvarande lösen för gravationsbevis utgör för en fastighet 2 kronor 25 öre vid häradsrätt och 3 kronor 75 öre vid rådhusrätt samt ökas, där be-

viset avser flera fastigheter, enligt viss fallande skala efter antalet fastigheter, dock med begränsning uppåt till 15 kronor vid häradsrätt och 25 kronor vid rådhusrätt. Denna lösenavgift är onekligen, vad häradsrätterna angår, väl låg i förhållande till det arbete, som i allmänhet kräves för bevisets utfärdande, och det ansvar, som därmed är förenat. Särskilt i sådana fall, då ett gravationsbevis avser ett mycket stort antal fastigheter, lär den fastställda maximiavgiften framstå såsom otillräcklig. I och för sig synas alltså goda skäl tala för att lösenavgiften för gravationsbevis underginge en viss höjning. En annan fråga är emellertid, huruvida en sådan lösenförhöjning kan anses lämplig såsom medel att ersätta de sportelberättigade för inteckningsförnyelsernas avskaffande. Antalet gravationsbevis varierar avsevärt och torde icke stå i någon bestämd relation till antalet förnyelser. De växlande förhållanden, som framträda vid olika domstolar, skulle vid en dylik reglering leda till synnerligen ojämna resultat. Vidare torde den inkomst, som inflyter av gravationsbevisen, ej kunna med tillnärmelsevis samma säkerhet som inkomsten av förnyelserna till beloppet på förhand beräknas.

Det ligger nära till hands att uttaga åtminstone någon del av gottgörelsen genom höjning av *expeditionsavgifterna i inteckningsärenden.* Då låntagarna genom förnyelsernas avskaffande bliva befriade från förnyelsekostnaden, kunde det förefalla rimligt, att de i stället finge erlägga högre expeditionsavgift vid inteckningarnas beviljande. Att på denna väg ersätta hela förnyelsekostnaden synes dock knappast försvarligt. Den höga expeditionsavgift, som i dylikt fall skulle komma att uttagas vid inteckningarnas beviljande, skulle nämligen otvivelaktigt verka betungande särskilt för de mindre fastighetsägarna, vilka ofta söka inteckning för små belopp.

För att undvika alltför stark höjning av expeditionsavgifterna i inteckningsärenden hava de sakkunniga tagit i övervägande, huruvida ifrågavarande omreglering borde utsträckas att omfatta jämväl *andra expeditioner* än de förutnämnda. Sålunda har bland annat ifrågasatts att beträffande såväl inteckningss- som lagfartsärenden överföra viss del av stämpelavgiften till lösen samt bereda staten ersättning för denna förlust genom höjning av stämpelavgiften för domboksexpeditioner.

Emellertid synes en omreglering av lösen- och stämpelberäkningen beträffande nu nämnda expeditioner icke erbjuda en tillfredsställande lösning av den föreliggande frågan. Det lär icke vara möjligt att härigenom tillförsäkra de sportelberättigade en inkomst, som utgör en fullgod och säker ersättning för den av förnyelserna inflytande lösen. Härtill kommer svårigheten att fastställa de nya lösensatserna på ett sätt, som icke i mera avsevärd mån leder till förlust för den ene och vinst för den andre. Därest man för att undvika varje överkompensation håller sig i underkant vid bestämmandet av avgifternas storlek, torde det stora flertalet av de sportelberättigade komma att lida betydande förluster. För att gottgöra dessa lär ingen annan utväg stå öppen än att tillerkänna de sportelberättigade kontanta fyllnadsbidrag av statsmedel. Då dylika bidrag torde böra bestämmas med ledning av de för varje år inflytande sportelinkomsterna och sålunda komme att växla från år till år, skulle systemet bliva tämligen invecklat och opraktiskt.

Med hänsyn till vad sålunda anförts har det icke ansetts lämpligt att på något av här ovan angivna sätt bereda de sportelberättigade ersättning för förnyelsernas avskaffande.

Lösen och stämpel vid anmälan om innehav.

I det av lagberedningen under åren 1908 och 1909 framlagda förslaget till ny jordabalk upptogs, såsom en följd av förnyelsepliktens avskaffande, ett stadgande om rätt för innehavare av inteckning att med uppvisande av inteckningshandlingen få antecknat i fastighetsboken, att han innehade handlingen. Jämväl i det av särskilda sakkunniga under år 1930 avgivna betänkandet med förslag till lag om handläggning av inskrivningsärenden föreslogs införandet av dylik anmälningsrätt såsom påkallat av förnyelsepliktens avskaffande. En liknande uppfattning har även kommit till uttryck i en år 1933 inom justitiedepartementet upprättad promemoria, av vilken de sakkunniga tagit del. På grund av vad sålunda förekommit hava de sakkunniga ansett sig kunna antaga, att den blivande lagstiftningen i detta ämne kommer att innefatta stadgande om rätt för inteckningshavare att anmäla innehav av inteckningshandling.

I anledning härav har tagits under övervägande, i vad mån detta nya institut skulle kunna tjäna såsom underlag för den tillämnade gottgörelsen för förnyelsernas borttagande. Det kunde ur vissa synpunkter förefalla naturligt och lämpligt, att anmälningsärendena belades med lösen och stämpel enligt samma grunder, som nu gälla för förnyelserna. Kostnaden för dessa anmälningar skulle i stort sett komma att drabba samma rättssökande, vilka under nuvarande förhållanden svara för förnyelsekostnaden.

Emellertid är det synnerligen vanskligt att beräkna, i vilken utsträckning inteckningshavare skulle komma att anmäla innehav. Utgår man från att banker och andra låneinrättningar i regel komme att begagna sig av anmälningsrätten, skulle visserligen flertalet inteckningar kunna antagas bliva föremål för anmälan. Såvitt de sakkunniga genom företagna stickprov kunnat utröna, torde nämligen omkring 75 procent av inteckningarna innehavas av banker och låneinrättningar.[1] Beträffande privata långivare är det däremot synnerligen ovisst, i vilken omfattning de skulle komma att använda det nya rättsinstitutet, även om det måhända bör antagas, att, sedan institutets anordning och syfte blivit mera kända, ett allt större antal inteckningshavare skulle finna det vara med sin fördel förenligt att göra dylik anmälan. Det lär även vara omöjligt att beräkna, i vilken utsträckning växling av innehav förekommer.

I detta sammanhang bör jämväl hänsyn tagas till den anhopning av anmälningsärenden, som kan väntas uppstå under tiden närmast efter anmälningsinstitutets införande. Det kan nämligen med ganska stor sannolikhet förutses, att flertalet banker och låneinrättningar redan under första året efter reformens genomförande skulle komma att anmäla hela sitt inteckningsbestånd. Därest anmälningsärendena påfördes samma avgift, som nu utgår i förnyelseärenden, skulle de under nämnda år inflytande avgifterna uppgå till belopp, flerdubbelt överstigande den nuvarande årliga inkomsten av förnyelserna. Den tillfälliga överkompensation, som denna anordning skulle medföra för de sportelberättigade, skulle måhända kunna förebyggas genom stadgande om redovisningsskyldighet till statsverket för belopp, överstigande viss lösensumma, eller genom hela avgiftens uttagande i form av stämpel med rätt för de sportelberättigade att uppbära viss del av dessa stämpelmedel.

I och för sig torde det dock vara mindre lämpligt att belägga anmälningsärendena med enahanda avgift, som nu förekommer i förnyelse-

[1] Procentsiffran synes i städerna vara högre och på landsbygden lägre än det angivna medeltalet.

ärenden. Förfarandet skulle i sådant fall för låntagarna medföra kostnader, som bleve väl betungande i fråga om de mindre lånen, särskilt de kortfristiga. Då det i kreditväsendets intresse är önskvärt, att anmälningsinstitutet kommer till så vidsträckt användning som möjligt, bör även med hänsyn härtill avgiften för anmälan om innehav bestämmas till ett jämförelsevis lågt belopp.

Vid bestämmandet av lösenavgiften i anmälningsärenden måste emellertid tillses, att densamma i varje fall kommer att täcka kostnaden för det arbete, varmed handläggningen av dylika ärenden blir förenat. Detta arbete är givetvis i någon mån beroende av det sätt, varpå själva anmälningsförfarandet kommer att närmare utformas. Härutinnan äro olika möjligheter tänkbara, och frågan härom har ännu icke blivit föremål för slutligt ståndpunktstagande. De sakkunniga hava — närmast i anslutning till förutnämnda, inom justitiedepartementet upprättade promemoria — ansett sig kunna utgå från att gången av behandlingen i stort sett blir densamma som förekommer i inteckningsärenden rörande fast egendom. Anmälan om innehav skulle sålunda antecknas i dagbok och protokoll[1] samt införas i fastighetsbok eller inteckningsbok, varjämte bevis om anmälningen skulle åtecknas inteckningshandlingen. Under denna förutsättning torde för ett anmälningsärende komma att krävas något mera arbete än för ett förnyelseärende. Särskilt synes anmälningsärendets införing i fastighetsboken, där, förutom datum och paragrafnummer, måste antecknas inteckningshavarens namn och adress, bliva mera arbetskrävande än vad fallet är med ett förnyelseärende. Av samma skäl torde även beviset å handlingen bliva något vidlyftigare än motsvarande bevis i förnyelseärende.

Ett annat förhållande, som är av beskaffenhet att påverka kostnaden för anmälningsärendenas behandling, bör jämväl beaktas. Såsom redan nämnts, torde det kunna förutses, att tillströmningen av dessa ärenden till en början kommer att bliva mycket stor. Det kan till och med väntas, att redan under första året större delen av då gällande inteckningar kommer att anmälas för anteckning om innehav. Det ökade arbete, som härigenom förorsakas, torde merendels icke kunna medhinnas av domstolarnas ordinarie skrivpersonal under vanlig tjänstgöringstid. Det behov av extra arbetskraft, som därvid i många fall uppstår, medför givetvis en fördyring av arbetet. Den stora tillströmningen av anmälningsärenden kan ock inverka störande på kansliarbetets jämna gång och därigenom vålla olägenheter av skilda slag.

Lösensatsen för anmälan om innehav synes böra bestämmas till ett fast belopp utan tilläggsavgift för införing å flera upplägg. En sådan tilläggsavgift skulle nämligen, vad dessa ärenden angår, i vissa fall ställa sig väl kostsam för de rättssökande. Det bör ock framhållas, att införing å flera upplägg genom lämpligt hänvisningssystem i flertalet fall torde kunna undvikas. Besväret med att införa ett dylikt ärende å flera upplägg torde för övrigt kunna gottgöras därigenom, att lösensatsen bestämmes till ett något högre belopp än den grundavgift, som skulle hava fastställts, därest tilläggsberäkning efter antalet upplägg förekommit.

Med hänsyn till de omständigheter, som nu anförts, torde lösensatsen för anmälningsärenden lämpligen böra bestämmas till 1 krona. Härvid hava de sakkunniga jämväl haft i åtanke det i annat sammanhang (sid. 8 och 12) antydda förhållandet, att den förlust, de sportelberättigade skulle

[1] Se dock noten å sid. 11.

lida genom förnyelsernas avskaffande, i själva verket kommer att bliva avsevärt större än vad som framgår av de å bifogade tabellsammandrag angivna beräkningarna.

För den händelse vid anmälningsinstitutets införande skulle stadgas rätt för innehavare av inteckning att i anmälningsärende uppvisa inteckningshandlingen vid annan domstol än inteckningsdomstolen, erfordras omarbetning i visst hänseende av det utav de sakkunniga framlagda förslaget till ändrad lydelse av § 3 i förordningen angående expeditionslösen.

I syfte att hålla expeditionsavgiften för anmälan om innehav så låg som möjligt föreslås, att stämpelavgift ej uttages i dylikt ärende. Dock torde själva skuldebrevet böra beläggas med kontrollstämpel. Därest så ej skedde, skulle nämligen skuldebrev, för vilket inteckning beviljats före utgången av år 1928 och som icke under tiden från och med den 1 januari 1929 till dagen för den tillämnade lagstiftningens ikraftträdande varit företett för förnyelse eller annan inteckningsåtgärd, kunna komma att under obegränsad tid sakna kontrollstämpel.

Gottgörelse åt de sportelberättigade genom bidrag av statsmedel.

På grundval av de överväganden, för vilka ovan redogjorts, hava de sakkunniga kommit till den slutsatsen, att gottgörelse för förnyelsernas avskaffande ej lämpligen kan i annan form än genom kontant ersättning av statsmedel beredas de sportelberättigade. Härigenom erhålla å ena sidan dessa en på förhand bestämd inkomst, som utgår oberoende av konjunkturväxlingarna, och å andra sidan förekommes den överkompensation, som i en del fall svårligen skulle kunna undvikas, om ersättning bereddes genom omreglering av lösenberäkningen för vissa expeditioner.

I fråga om de belopp, som böra utbetalas till en var av de sportelberättigade, hänvisas till bifogade, förut omnämnda sammandrag, där de årliga ersättningsbeloppen angivas i sista kolumnen.

Ifrågavarande ersättningar synas lämpligen, såsom fallet är med avlöningsmedel till befattningshavare i domsagorna, kunna utgå månadsvis i efterskott. Utbetalningen torde böra verkställas av länsstyrelserna i följande ordning. Vad domsagorna angår, utbetalas ersättningen till häradshövdingen eller annan, som till följd av särskilt meddelade bestämmelser äger uppbära sportlerna i domsagan. Inträffar under en månad ombyte av tjänsteinnehavare, äger länsstyrelsen med ledning av erhållna uppgifter rörande tjänstetiden verkställa fördelning av ersättningen mellan de sportelberättigade. Beträffande städerna översändes den för varje domstol avsedda ersättningen till magistraten, som därefter utbetalar densamma till vederbörande befattningshavare eller, där så skall ske, inlevererar ersättningen till stadens kassa.

Gottgörelse åt statsverket genom höjning av skuldebrevsstämpeln.

Vad därefter angår frågan, på vad sätt gottgörelse skall beredas staten dels för den genom inteckningsförnyelsernas avskaffande förlorade stämpelinkomsten och dels för de utgifter, som den föreslagna gottgörelsen åt de sportelberättigade skulle medföra för statsverket, har den lämpligaste utvägen ansetts vara en höjning av stämpelavgiften för skuldebrev.

Enligt 8 § i förordningen angående stämpelavgiften skall skuldebrev, då det för vinnande av inteckning eller betalning hos offentlig myndighet företes, förses med stämpel av 25 öre för varje fulla 100 kronor av det kapitalbelopp, för vilket inteckning eller betalning sökes. Skuldebrev

är dock fritt från sådan stämpel, då på grund därav fordran bevakas i konkurs eller inteckning sökes i järnväg eller då skuldebrevet enligt särskilt stadgande skall vara försett med stämpel lika med obligation.

En måttlig höjning av denna stämpelavgift, som kvarstått oförändrad alltsedan år 1867, lär icke i och för sig kunna anses obillig. Inteckningsförnyelsernas avskaffande erbjuder även särskilda skäl för en sådan höjning. Med hänsyn såväl till den besparing, vilken kommer låntagarna till godo genom förnyelsekostnadens bortfallande, som till de fördelar för kreditväsendet, vilka reformen i övrigt väntas medföra, torde det vara befogat, att de som söka inteckning få gälda en något högre avgift än vad nu är fallet.

Att den ökade avgiften uttages i form av skuldebrevsstämpel och icke såsom expeditionsstämpel måste anses innebära en fördel. Under det att expeditionen påföres stämpel utan hänsyn till det intecknade beloppets storlek, belägges skuldebrevet med stämpel i proportion till det kapitalbelopp, för vilket inteckning sökes. En höjning av expeditionsstämpeln skulle således drabba de mindre inteckningsbeloppen förhållandevis tyngre än de större, vilket däremot icke är fallet med en höjning av skuldebrevsstämpeln. Då det i förevarande fall ej gäller att uttaga viss ersättning för av myndigheterna utfört arbete, utan att bereda staten ökad inkomst, torde det även ur principiell synpunkt vara riktigt, att ifrågavarande gottgörelse uttages genom höjning av skuldebrevsstämpeln.

Av bifogade sammandrag framgår, att statens utgifter för gottgörelsen till de sportelberättigade skulle årligen uppgå till 537 025 kronor samt att den av förnyelsernas avskaffande föranledda årliga minskningen i stämpelinkomsten beräknas utgöra 247 671 kronor 75 öre. Sammanlagt borde således genom höjning av skuldebrevsstämpeln täckas ett belopp av 784 696 kronor 75 öre.

Beräknandet av vad en dylik stämpelförhöjning kan komma att inbringa torde lämpligen böra ske efter medeltalet under viss tidsperiod av de årligen intecknade kapitalbeloppen. Dessa utgjorde för hela riket, under 1927 610 248 621 kronor, under 1928 743 340 366 kronor, under 1929 778 773 757 kronor, under 1930 815 009 353 och under 1931 898 096 882 kronor.[1] Medeltalet för nämnda fem år utgör efter avrundning 769 miljoner kronor.

Utgår man från sistnämnda belopp, skulle en höjning av skuldebrevsstämpeln från 25 öre till 40 öre för varje fulla 100 kronor av kapitalbeloppet lämna en merinkomst av 1 153 500 kronor förutom det jämförelsevis obetydliga belopp, som genom höjningen kan inflyta vid stämpelbeläggning av skuldebrev, varför betalning sökes hos offentlig myndighet. Denna merinkomst överstiger väsentligt det belopp, vars täckande åsyftas. Uppenbarligen måste dock en ganska bred marginal här vara påkallad. De ovan angivna kapitalbeloppen avse nämligen även vissa inteckningar, för vilka enligt särskilda stadganden i 17 § i stämpelförordningen stämpelbeläggning ej äger rum, såsom t. ex. då inteckning sökes för kronans räkning eller då en inteckning förfallit eller dödats och ny inteckning på grund av samma handling sökes inom ett år därefter. Vidare bör avseende fästas vid det redan i annat sammanhang (sid. 12) berörda förhållandet, att en nedgång i antalet beviljade inteckningar kan emotses såsom en följd av förnyelsernas avskaffande. På grund härav och då i varje fall en höjning av stämpeln med allenast 10 öre icke

[1] För år 1932 föreligger ännu icke någon avslutad statistisk beräkning.

synes bereda staten full täckning, torde en stämpelförhöjning med 15 öre vara befogad.

En stämpelförhöjning av denna omfattning torde icke kunna anses över hövan betungande för kreditväsendet. I fråga om smärre inteckningslån påverkas därav låneomkostnaderna endast i ringa mån. Sålunda kommer ökningen i stämpelavgift för en inteckning å 1 000 kronor att uppgå till allenast 1 krona 50 öre, för en inteckning å 2 000 kronor till 3 kronor och för en inteckning å 5 000 kronor till 7 kronor 50 öre.

Då varje förnyelse av inteckning i fast egendom betingar en expeditionsavgift, som inberäknat kontrollstämpel uppgår till lägst 6 kronor 75 öre men vid inteckning i flera fastigheter kan bliva avsevärt högre, inses lätt, att trots den föreslagna höjningen av skuldebrevsstämpeln, vad de små lånen angår, i allmänhet en kostnadsbesparing uppstår genom förnyelsekostnadernas bortfallande. Beträffande inteckningar å större belopp torde i varje fall någon mera kännbar ökning i omkostnader ej uppkomma.

I detta sammanhang bör också framhållas, att den föreslagna stämpelförhöjningen icke i någon mån drabbar de inteckningar, som nu äro gällande. Den avser allenast skuldebrev, för vilka inteckning sökes efter reformens genomförande. I fråga om de redan beviljade inteckningarna kommer däremot förnyelsekostnadernas bortfallande — oavsett den obetydliga utgift, som kan föranledas av anmälan om innehav — att innebära en ren besparing.

Enär stämpelbeläggning äger rum ej blott i det fall att för skuldebrev sökes inteckning, utan även då skuldebrev företes hos offentlig myndighet för vinnande av betalning, skulle förhöjning i stämpelavgiften för skuldebrev i vissa fall komma att drabba rättssökande, vilka icke kunna sägas hava något intresse av inteckningsförnyelsernas avskaffande. Med hänsyn till det samband, som äger rum mellan reglerna för stämpelbeläggning av skuldebrev i omförmälda två slag av ärenden, torde det dock icke vara skäl att från förhöjningen undantaga de skuldebrev, för vilka allenast betalning sökes, så mycket mindre som stämpelbeläggning av skuldebrev i dylika fall förekommer i relativt ringa utsträckning.

I stämpelförordningen stadgas, att bodmeribrev och förpantningsbrev skola stämpelbeläggas lika med skuldebrev. Dessa handlingar skulle alltså utan vidare drabbas av den föreslagna förhöjningen av stämpelavgiften för skuldebrev, varmed de till sitt innehåll äro jämförliga.

Den föreslagna förhöjningen av stämpeln å skuldebrev torde ock böra föranleda motsvarande höjning av stämpeln å avhandling om livränta och å godkänd räkning, som för vinnande av inteckning eller betalning hos offentlig myndighet företes.

Tillika kan ifrågasättas, huruvida icke enahanda höjning bör vidtagas i avseende å stämpelavgiften för vissa andra fordringsbevis, vilka för vinnande av betalning företes hos offentlig myndighet. Frågan härom har dock icke ansetts falla inom ramen för de sakkunnigas uppdrag.

Ändring i fråga om lösenberäkningen för gravationsbevis.

I händelse av inteckningsförnyelsernas avskaffande förefinnes ej längre något skäl att upprätthålla den nuvarande skillnaden i lösenberäkning mellan gravationsbevis, omfattande de tio sista åren eller del av samma tidrymd, å ena, och övriga gravationsbevis, å andra sidan. Då likväl sådant tillägg till gravationsbevis, som tecknas å detsamma inom viss kortare tid efter bevisets utfärdande, fortfarande synes böra

beläggas med lägre lösenavgift än annat gravationsbevis, föreslås för det fall, att tillägget allenast omfattar ett år eller del därav, bibehållandet av den nu gällande lägre lösensatsen för gravationsbevis. Den ökning av löseninkomsten, som kan uppkomma i följd av den här föreslagna ändringen i lösenberäkningen, torde icke bliva av större betydelse.

För utfärdande av gravationsbevis, som uteslutande grundas på inteckningsförnyelsernas avskaffande genomgående av dylikt protokoll för tiden från och med ingången av det tionde året före lagändringens ikraftträdande. Ehuru den skyldighet att i vissa fall utfärda gravationsbevis, som enligt nu gällande föreskrift åvilar vederbörande tjänsteman vid hovrätt, härigenom med tiden kommer att bliva allt mera betungande, torde stadgandet därom åtminstone tillsvidare icke kunna upphävas. Med hänsyn härtill föreslås bibehållandet av särskild lösentariff för gravationsbevis, utfärdat vid hovrätt.

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 8 och 17 §§ förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften.

Härigenom förordnas, att 8 och 17 §§ förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften skola i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

8 §.

Följande enskilda handlingar skola, även där de äro utfärdade av offentlig myndighet, förses med stämpel på sätt här nedan stadgas.

— —

Livränta: avhandling därom skall, då den för vinnande av inteckning företes, förses med stämpel av 40 öre för varje fulla 100 kronor av livräntans kapitalvärde.

Sökes på grund av avhandlingen hos offentlig myndighet betalning, skall avhandlingen förses med stämpel av 40 öre för varje fulla 100 kronor av det kapitalbelopp, för vilket betalning sökes;

dock är — — — i konkurs.

— —

Räkning, godkänd, skall, då den för vinnande av inteckning eller betalning hos offentlig myndighet företes, förses med stämpel av 40 öre för varje fulla 100 kronor av det kapitalbelopp, för vilket inteckning eller betalning sökes;

dock är — — — i järnväg.

— —

Skuldebrev skall, då det för vinnande av inteckning eller betalning hos offentlig myndighet företes, förses med stämpel av 40 öre för varje fulla 100 kronor av det kapitalbelopp, för vilket inteckning eller betalning sökes;

dock är — — — å skuldebrevet.

Skuldebrev skall ock varje gång detsamma för inteckningsåtgärd eller anteckning om innehav av handlingen ingives till inteckningsdomstolen eller, där sådant enligt lag må ske, för ändamålet uppvisas vid annan underrätt, förses med inteckningskontrollstämpel, dock icke i fall, där inteckning på grund av skuldebrevet ej längre skall gälla.

Skuldebrev, som — — — med inteckningskontrollstämpel.

— —

Med avhandling — — — av förpliktelse.

17 §.

Därest handling, vilken för vinnande av lagfart, inteckning, inskrivning eller betalning varit inför offentlig myndighet företedd och därvid blivit försedd med stämpel, ånyo i samma avseende som tillförene ingives, äge förnyad stämpelbeläggning ej rum, dock med undantag för de i 14 § omförmälda fall ävensom för det fall, då inteckning, som meddelats på grund av skuldebrev eller annat fordringsbevis, av domstol dö-

dats och ny inteckning därefter ej blivit sökt, på landet sist vid det ting, som infaller näst efter ett år, och i stad inom ett år.

Där på — — — fall förses.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1935, dock att, där inteckning till följd av uraktlåten förnyelse förfallit före nämnda dag samt ny inteckning därefter sökes, på landet sist vid det ting, som infaller näst efter ett år, och i stad inom ett år, den i 17 § enligt dess förutvarande lydelse stadgade frihet från förnyad stämpelbeläggning fortfarande skall äga rum.

Förslag

till

kungörelse om ändrad lydelse av §§ 3 och 10 förordningen den 7 december 1883 (nr 64) angående expeditionslösen.

Härigenom förordnas, att §§ 3 och 10 förordningen den 7 december 1883 angående expeditionslösen skola i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

§ 3.

Med de undantag, §§ 5, 13, 14 och 15 innehålla, beräknas lösen för expeditioner enligt denna tariff:

	1 Avd.		2 Avd.		3 Avd.		4 Avd.		5 Avd.	
	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.
— — — — — — — — — — — — — — — — — —										
Bevis, som — — — — — — — — — — — — — — — —										
» *gravations-*, rörande — — — — — — — — — — — — — —										
rörande *inteckningar i fast egendom utom järnväg:*										
a) *utfärdat vid underdomstol:*										
på landet: för varje *hemman, hemmansdel* eller *lägenhet* till och med 3	—	—	2	25	—	—	—	—	—	—
över 3 till och med 6	—	—	1	50	—	—	—	—	—	—
över 6	—	—	—	75	—	—	—	—	—	—
dock att lösen ej må överstiga	—	—	15	—	—	—	—	—	—	—
i stad: angående *gård* eller *obebyggd tomt* jämte *sådan jord, som ej får därifrån söndras eller särskilt intecknas,* för varje tomtnummer till och med 3	3	75	—	—	—	—	—	—	—	—
över 3 till och med 6	2	50	—	—	—	—	—	—	—	—
över 6	1	25	—	—	—	—	—	—	—	—
angående *annan jord,* om till och med 3 hektar	3	75	—	—	—	—	—	—	—	—
för varje hektar däröver	1	25	—	—	—	—	—	—	—	—
Vad som överskjuter helt hektartal räknas för helt hektar.										
Lösen för gravationsbevis å fastighet i stad må dock ej överstiga	25	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Då gravationsbevis, omfattande allenast ett år eller del därav, *tecknas å annat sådant företett bevis,* vare likväl lösen										
på landet: för varje *hemman, hemmansdel* eller *lägenhet* till och med 3	—	—	—	15	—	—	—	—	—	—
över 3 till och med 6	—	—	—	10	—	—	—	—	—	—
över 6	—	—	—	5	—	—	—	—	—	—
dock att lösen för beviset ej må överstiga	—	—	10	—	—	—	—	—	—	—
och vare lägsta lösen	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—

	1 Avd.		2 Avd.		3 Avd.		4 Avd.		5 Avd.	
	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.
i stad: angående *gård* eller *obebyggd tomt* jämte *sådan jord, som ej får därifrån söndras eller särskilt intecknas,* för varje tomtnummer till och med 3	—	30	—	—	—	—	—	—	—	—
över 3 till och med 6	—	20	—	—	—	—	—	—	—	—
över 6	—	10	—	—	—	—	—	—	—	—
angående *annan jord,* om till och med 3 hektar	—	30	—	—	—	—	—	—	—	—
för varje hektar däröver, med iakttagande att vad som överskjuter helt hektartal räknas för helt hektar	—	10	—	—	—	—	—	—	—	—
dock att lösen för beviset ej må överstiga	20	—	—	—	—	—	—	—	—	—
och vare lägsta lösen	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—
b) *utfärdat vid hovrätt:*										
på landet, för varje år beviset omfattar:										
för varje *hemman, hemmansdel* eller *lägenhet* till och med 3	—	—	—	—	—	—	—	60	—	—
över 3 till och med 6	—	—	—	—	—	—	—	40	—	—
över 6	—	—	—	—	—	—	—	20	—	—
i stad, för varje år beviset omfattar:										
angående *gård* eller *obebyggd tomt* jämte *sådan jord, som ej får därifrån söndras eller särskilt intecknas,* för varje tomtnummer till och med 3	—	—	—	—	—	—	—	60	—	—
över 3 till och med 6	—	—	—	—	—	—	—	40	—	—
över 6	—	—	—	—	—	—	—	20	—	—
angående *annan jord,* om till och med 3 hektar	—	—	—	—	—	—	—	60	—	—
för varje hektar däröver, med iakttagande att vad som överskjuter helt hektartal räknas för helt hektar	—	—	—	—	—	—	—	20	—	—
Lösen för gravationsbevis, utfärdat vid hovrätt, må dock ej överstiga	—	—	—	—	—	—	40	—	—	—
och vare lägsta lösen	—	—	—	—	—	—	4	—	—	—
Är gravationsbevis grundat på flere häradsrätters inteckningsprotokoll, beräknas lösen särskilt för den inom varje härad eller tingslag liggande del av egendomen.										
rörande inteckningar i järnväg:										
— — — — — — — — — — — — — — —										
Bevis angående *uppvisande av inteckningshandling,* tecknat å handlingen,										
vid *inteckningsdomstolen*	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—
vid *annan domstol*	1	—	—	50	—	—	—	—	—	—
över avlagd *borgenärsed* — — — — — — —										

§ 10.

Kärande, klagande — — — eller förhör.

I övrigt utlöses:

— —

protokoll eller särskilt bevis angående uppvisande av inteckningshandling vid annan domstol än inteckningsdomstolen av den, som uppvisat handlingen;

— —

Där i — — — sammanhang utskrivna.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 januari 1935.

	1	2	3		4	5		6
	Domsaga	Förnyade inteckningar i fast egendom; medeltal enligt tab. I reducerat med medeltal enligt tab. II			Förnyade inteckningar i fast egendom efter uppvisning vid annan domstol; medeltal enligt tab. II			Uppvis-medeltal
		Antal	Lösen: antal × 4·—		Antal	Lösen: antal × 3·50		Antal
1	Norra Roslags	239	956	—	17	59	50	—
2	Mellersta Roslags	209	836	—	20	70	—	—
3	Stockholms läns västra	348	1 392	—	2	7	—	—
4	Södra Roslags	2 822	11 288	—	37	129	50	1
5	Sollentuna och Färentuna härads	1 316	5 264	—	6	21	—	—
6	Södertörns	1 670	6 680	—	71	248	50	—
7	Uppsala läns södra	792	3 168	—	50	175	—	—
8	Uppsala läns norra	347	1 388	—	7	24	50	—
9	Nyköpings	547	2 188	—	24	84	—	—
10	Oppunda och Villåttinge härads	669	2 676	—	52	182	—	—
11	Livgedingets	441	1 764	—	34	119	—	—
12	Gotlands norra härads	389	1 556	—	—	—	—	—
13	Gotlands södra härads	357	1 428	—	2	7	—	—
14	Östersysslets	231	924	—	114	399	—	—
15	Mellansysslets	399	1 596	—	28	98	—	—
16	Södersysslets	177	708	—	102	357	—	—
17	Nordmarks härads	70	280	—	28	98	—	—
18	Jösse	297	1 188	—	28	98	—	—
19	Fryksdals härads	190	760	—	7	24	50	—
20	Älvdals och Nyeds	104	416	—	12	42	—	4
21	Östernärkes	782	3 128	—	14	49	—	—
22	Västernärkes	523	2 092	—	116	406	—	—
23	Nora	301	1 204	—	64	224	—	—
24	Lindes	295	1 180	—	90	315	—	—
25	Västmanlands västra	387	1 548	—	47	164	50	—
26	Västmanlands mellersta	498	1 992	—	16	56	—	—
27	Västmanlands östra	423	1 692	—	4	14	—	—
28	Falu	417	1 668	—	37	129	50	—
29	Hedemora	363	1 452	—	65	227	50	1
30	Västerbergslags	278	1 112	—	64	224	—	1
31	Nås och Malungs	98	392	—	24	84	—	—
32	Nedansiljans	127	508	—	26	91	—	—
33	Ovansiljans	125	500	—	39	136	50	1
34	Gästriklands östra	410	1 640	—	15	52	50	—
35	Gästriklands västra	236	944	—	8	28	—	—
36	Bollnäs	364	1 456	—	18	63	—	—
37	Sydöstra Hälsinglands	203	812	—	37	129	50	2
38	Norra Hälsinglands	428	1 712	—	10	35	—	—
39	Västra Hälsinglands	339	1 356	—	43	150	50	—
40	Medelpads västra	300	1 200	—	115	402	50	—
41	Medelpads östra	334	1 336	—	121	423	50	—
42	Ångermanlands södra	404	1 616	—	—	—	—	34
43	Ångermanlands mellersta	174	696	—	115	402	50	—
44	Ångermanlands västra	140	560	—	66	231	—	—
45	Ångermanlands norra	127	508	—	131	458	50	—
46	Jämtlands östra	336	1 344	—	37	129	50	—
47	Jämtlands norra	461	1 844	—	46	161	—	—
48	Jämtlands västra	411	1 644	—	55	192	50	—
49	Härjedalens	200	800	—	66	231	—	—
50	Umeå	175	700	—	46	161	—	—
51	Västerbottens södra	141	564	—	19	66	50	—
52	Västerbottens västra	196	784	—	63	220	50	—
53	Västerbottens mellersta	153	612	—	53	185	50	—
54	Västerbottens norra	608	2 432	—	19	66	50	—
55	Piteå	308	1 232	—	173	605	50	—
56	Luleå	320	1 280	—	241	843	50	—
57	Kalix	305	1 220	—	123	430	50	—
58	Torneå	120	480	—	46	161	—	—
59	Gällivare	207	828	—	40	140	—	—
60	Kinda och Ydre härads	159	636	—	80	280	—	4

ningen i lösen vid häradsrätterna. ***Bilaga A.***

7		8	9		10	11		12		13		
ningsärenden; enligt tab. III		Utdrag utöver ett i varje ärende; medeltal enligt tab. IV			Förnyade inteckningar i tomträtt och vattenfallsrätt; medeltal enligt tab. VI			Lösenförlusten: summa av kol. 3, 5, 7, 9 och 11		Uträknat ersättningsbelopp		
Lösen: antal × 2·50		Antal	Lösen: antal × 1·—		Antal	Lösen: antal × 3·50						
—	—	473	473	—	—	—	—	1 488	50	1 475	—	1
—	—	148	148	—	—	—	—	1 054	—	1 050	—	2
—	—	79	79	—	—	—	—	1 478	—	1 475	—	3
2	50	370	370	—	60	210	—	12 000	—	11 950	—	4
—	—	76	76	—	—	—	—	5 361	—	5 350	—	5
—	—	296	296	—	—	—	—	7 224	50	7 200	—	6
—	—	445	445	—	—	—	—	3 788	—	3 775	—	7
—	—	1 710	1 710	—	—	—	—	3 122	50	3 100	—	8
—	—	269	269	—	—	—	—	2 541	—	2 525	—	9
—	—	105	105	—	—	—	—	2 963	—	2 950	—	10
—	—	500	500	—	—	—	—	2 383	—	2 375	—	11
—	—	104	104	—	—	—	—	1 660	—	1 650	—	12
—	—	96	96	—	—	—	—	1 531	—	1 525	—	13
—	—	419	419	—	—	—	—	1 742	—	1 725	—	14
—	—	270	270	—	—	—	—	1 964	—	1 950	—	15
—	—	109	109	—	—	—	—	1 174	—	1 150	—	16
—	—	35	35	—	—	—	—	413	—	400	—	17
—	—	175	175	—	—	—	—	1 461	—	1 450	—	18
—	—	47	47	—	—	—	—	831	50	825	—	19
10	—	794	794	—	—	—	—	1 262	—	1 250	—	20
—	—	301	301	—	—	—	—	3 478	—	3 475	—	21
—	—	93	93	—	—	—	—	2 591	—	2 575	—	22
—	—	1 317	1 317	—	—	—	—	2 745	—	2 725	—	23
—	—	1 435	1 435	—	—	—	—	2 930	—	2 925	—	24
—	—	805	805	—	—	—	—	2 517	50	2 500	—	25
—	—	343	343	—	—	—	—	2 391	—	2 375	—	26
—	—	127	127	—	—	—	—	1 833	—	1 825	—	27
—	—	774	774	—	—	—	—	2 571	50	2 550	—	28
2	50	2 009	2 009	—	—	—	—	3 691	—	3 675	—	29
2	50	247	247	—	—	—	—	1 585	50	1 575	—	30
—	—	717	717	—	—	—	—	1 193	—	1 175	—	31
—	—	1 629	1 629	—	—	—	—	2 228	—	2 225	—	32
2	50	758	758	—	—	—	—	1 397	—	1 375	—	33
—	—	486	486	—	—	—	—	2 178	50	2 175	—	34
—	—	36	36	—	—	—	—	1 008	—	1 000	—	35
—	—	622	622	—	—	—	—	2 141	—	2 125	—	36
5	—	456	456	—	—	—	—	1 402	50	1 400	—	37
—	—	2 651	2 651	—	—	—	—	4 398	—	4 375	—	38
—	—	1 621	1 621	—	—	—	—	3 127	50	3 125	—	39
—	—	547	547	—	—	—	—	2 149	50	2 125	—	40
—	—	280	280	—	—	—	—	2 039	50	2 025	—	41
85	—	264	264	—	—	—	—	1 965	—	1 925	—	42
—	—	204	204	—	—	—	—	1 302	50	1 300	—	43
—	—	662	662	—	—	—	—	1 453	—	1 450	—	44
—	—	75	75	—	—	—	—	1 041	50	1 025	—	45
—	—	608	608	—	—	—	—	2 081	50	2 075	—	46
—	—	400	400	—	—	—	—	2 405	—	2 400	—	47
—	—	255	255	—	—	—	—	2 091	50	2 075	—	48
—	—	1 581	1 581	—	—	—	—	2 612	—	2 600	—	49
—	—	36	36	—	—	—	—	897	—	875	—	50
—	—	49	49	—	—	—	—	679	50	675	—	51
—	—	426	426	—	—	—	—	1 430	50	1 425	—	52
—	—	42	42	—	—	—	—	839	50	825	—	53
—	—	76	76	—	—	—	—	2 574	50	2 550	—	54
—	—	63	63	—	—	—	—	1 900	50	1 900	—	55
—	—	310	310	—	—	—	—	2 433	50	2 425	—	56
—	—	95	95	—	—	—	—	1 745	50	1 725	—	57
—	—	21	21	—	—	—	—	662	—	650	—	58
—	—	161	161	—	—	—	—	1 129	—	1 125	—	59
10	—	33	33	—	—	—	—	959	—	950	—	60

I (forts.). **Sammandrag rörande minsk-**

	1	2	3		4	5		6
	Domsaga	Förnyade inteckningar i fast egendom; medeltal enligt tab. I reducerat med medeltal enligt tab. II			Förnyade inteckningar i fast egendom efter uppvisning vid annan domstol; medeltal enligt tab. II			Uppvis-medeltal
		Antal	Lösen: antal × 4·—		Antal	Lösen: antal × 3·50		Antal
1	Mjölby	405	1 620	—	161	563	50	1
2	Aska, Dals och Bobergs härads	320	1 280	—	172	602	—	—
3	Bråbygdens och Finspånga läns	428	1 712	—	172	602	—	1
4	Hammarkinds m. fl. härads	173	692	—	77	269	50	—
5	Linköpings	305	1 220	—	169	591	50	1
6	Tveta, Vista och Mo	629	2 516	—	75	262	50	26
7	Norra och Södra Vedbo härads	425	1 700	—	113	395	50	1
8	Östra härads	271	1 084	—	81	283	50	3
9	Västra härads	188	752	—	94	329	—	—
10	Östbo och Västbo härads	516	2 064	—	62	217	—	3
11	Östra Värends	447	1 788	—	46	161	—	—
12	Mellersta Värends	189	756	—	4	14	—	—
13	Västra Värends	355	1 420	—	9	31	50	2
14	Sunnerbo härads	527	2 108	—	53	185	50	2
15	Norra och Södra Tjusts härads	216	864	—	119	416	50	1
16	Sevede och Tunaläns härads	134	536	—	67	234	50	—
17	Aspelands och Handbörds härads	249	996	—	108	378	—	—
18	Norra Möre och Stranda härads	225	900	—	89	311	50	—
19	Södra Möre härads	324	1 296	—	141	493	50	—
20	Ölands	166	664	—	113	395	50	—
21	Hallands läns södra	587	2 348	—	133	465	50	1
22	Hallands läns mellersta	596	2 384	—	259	906	50	—
23	Hallands läns norra	243	972	—	98	343	—	—
24	Askims m. fl. härads	1 054	4 216	—	10	35	—	37
25	Inlands	183	732	—	134	469	—	—
26	Orusts och Tjörns härads	124	496	—	38	133	—	—
27	Sunnervikens	274	1 096	—	112	392	—	—
28	Norrvikens	202	808	—	73	255	50	—
29	Marks	283	1 132	—	65	227	50	6
30	Kinds och Redvägs härads	282	1 128	—	78	273	—	—
31	Borås	260	1 040	—	85	297	50	—
32	Vättle m. fl. härads	355	1 420	—	69	241	50	—
33	Flundre m. fl. härads	460	1 840	—	94	329	—	—
34	Nordals m. fl. härads	254	1 016	—	92	322	—	—
35	Tössbo och Vedbo härads	119	476	—	74	259	—	—
36	Vadsbo härads	314	1 256	—	86	301	—	—
37	Gudhems och Kåkinds härads	204	816	—	87	304	50	—
38	Vartofta och Frökinds härads	170	680	—	121	423	50	—
39	Skånings m. fl. härads	149	596	—	70	245	—	—
40	Åse, m. fl. härads	201	804	—	116	406	—	—
41	Kinnefjärdings m. fl. härads	200	800	—	75	262	50	—
42	Östra härads	340	1 360	—	68	238	—	—
43	Medelstads härads	245	980	—	101	353	50	—
44	Bräkne härads	184	736	—	62	217	—	—
45	Listers härads	216	864	—	63	220	50	—
46	Ingelstads och Järrestads härads	678	2 712	—	93	325	50	2
47	Gärds och Albo härads	544	2 176	—	42	147	—	4
48	Villands	295	1 180	—	34	119	—	—
49	Östra Göinge	365	1 460	—	51	178	50	—
50	Västra Göinge	873	3 492	—	52	182	—	12
51	Norra Åsbo härads	611	2 444	—	17	59	50	2
52	Södra Åsbo och Bjäre härads	606	2 424	—	63	220	50	—
53	Oxie och Skytts härads	861	3 444	—	58	203	—	—
54	Torna och Bara härads	750	3 000	—	10	35	—	2
55	Vemmenhögs m. fl. härads	527	2 108	—	107	374	50	—
56	Färs härads	343	1 372	—	68	238	—	4
57	Frosta och Eslövs	716	2 864	—	105	367	50	2
58	Rönnebergs, Onsjö och Harjagers	897	3 588	—	151	528	50	—
59	Luggude härads	730	2 920	—	71	248	50	5
	Summa	**46 577**	**186 308**	—	**8 143**	**28 500**	50	**166**

ningen i lösen vid häradsrätterna.

7		8	9		10	11		12		13		
ningsärenden; enligt tab. III		Utdrag utöver ett i varje ärende; medeltal enligt tab. IV			Förnyade inteckningar i tomträtt och vattenfallsrätt; medeltal enligt tab. VI			Lösenförlusten: summa av kol. 3, 5, 7, 9 och 11		Uträknat ersättningsbelopp		
Lösen: antal × 2·50		Antal	Lösen: antal × 1·—		Antal	Lösen: antal × 3·50						
2	50	211	211	—	—	—	—	2 397	—	2 375	—	1
—	—	231	231	—	—	—	—	2 113	—	2 100	—	2
2	50	782	782	—	—	—	—	3 098	50	3 075	—	3
—	—	65	65	—	—	—	—	1 026	50	1 025	—	4
2	50	120	120	—	1	3	50	1 937	50	1 925	—	5
65	—	115	115	—				2 958	50	2 925	—	6
2	50	57	57	—	—	—	—	2 155	—	2 150	—	7
7	50	120	120	—	—	—	—	1 495	—	1 475	—	8
—	—	28	28	—	—	—	—	1 109	—	1 100	—	9
7	50	222	222	—	—	—	—	2 510	50	2 500	—	10
—	—	706	706	—	—	—	—	2 655	—	2 650	—	11
—	—	101	101	—	—	—	—	871	—	850	—	12
5	—	87	87	—	—	—	—	1 543	50	1 525	—	13
5	—	119	119	—	—	—	—	2 417	50	2 400	—	14
2	50	196	196	—	—	—	—	1 479	—	1 475	—	15
—	—	19	19	—	—	—	—	789	50	775	—	16
—	—	94	94	—	—	—	—	1 468	—	1 450	—	17
—	—	169	169	—	—	—	—	1 380	50	1 375	—	18
—	—	59	59	—	—	—	—	1 848	50	1 825	—	19
—	—	149	149	—	—	—	—	1 208	50	1 200	—	20
2	50	248	248	—	—	—	—	3 064	—	3 050	—	21
—	—	312	312	—	—	—	—	3 602	50	3 600	—	22
—	—	68	68	—	—	—	—	1 383	—	1 375	—	23
92	50	220	220	—	—	—	—	4 563	50	4 525	—	24
—	—	54	54	—	3	10	50	1 265	50	1 250	—	25
—	—	11	11	—	—	—	—	640	—	625	—	26
—	—	257	257	—	—	—	—	1 745	—	1 725	—	27
—	—	35	35	—	—	—	—	1 098	50	1 075	—	28
15	—	129	129	—	—	—	—	1 503	50	1 500	—	29
—	—	106	106	—	—	—	—	1 507	—	1 500	—	30
—	—	43	43	—	—	—	—	1 380	50	1 375	—	31
—	—	108	108	—	—	—	—	1 769	50	1 750	—	32
—	—	173	173	—	2	7	—	2 349	—	2 325	—	33
—	—	351	351	—	—	—	—	1 689	—	1 675	—	34
—	—	296	296	—	—	—	—	1 031	—	1 025	—	35
—	—	164	164	—	—	—	—	1 721	—	1 700	—	36
—	—	73	73	—	—	—	—	1 193	50	1 175	—	37
—	—	124	124	—	—	—	—	1 227	50	1 225	—	38
—	—	107	107	—	—	—	—	948	—	925	—	39
—	—	87	87	—	—	—	—	1 297	—	1 275	—	40
—	—	101	101	—	—	—	—	1 163	50	1 150	—	41
—	—	107	107	—	—	—	—	1 705	—	1 700	—	42
—	—	70	70	—	—	—	—	1 403	50	1 400	—	43
—	—	195	195	—	—	—	—	1 148	—	1 125	—	44
—	—	99	99	—	—	—	—	1 183	50	1 175	—	45
5	—	187	187	—	—	—	—	3 229	50	3 225	—	46
10	—	237	237	—	—	—	—	2 570	—	2 550	—	47
—	—	116	116	—	—	—	—	1 415	—	1 400	—	48
—	—	59	59	—	—	—	—	1 697	50	1 675	—	49
30	—	97	97	—	—	—	—	3 801	—	3 775	—	50
5	—	114	114	—	—	—	—	2 622	50	2 600	—	51
—	—	185	185	—	—	—	—	2 829	50	2 825	—	52
—	—	189	189	—	—	—	—	3 836	—	3 825	—	53
5	—	314	314	—	—	—	—	3 354	—	3 350	—	54
—	—	310	310	—	—	—	—	2 792	50	2 775	—	55
10	—	98	98	—	—	—	—	1 718	—	1 700	—	56
5	—	225	225	—	—	—	—	3 461	50	3 450	—	57
—	—	526	526	—	—	—	—	4 642	50	4 625	—	58
12	50	173	173	—	—	—	—	3 354	—	3 350	—	59
415	—	**39 153**	**39 153**	—	**66**	**231**	—	**254 607**	50	**252 975**	—	

II. Sammandrag rörande minsk-

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	Stad	Förnyade inteckningar i fast egendom; medeltal enligt tab. I reducerat med medeltal enligt tab. II		Förnyade inteckningar i fast egendom efter uppvisning vid annan domstol; medeltal enligt tab. II		Uppvisningsärenden; medeltal enligt tab. III		Utdrag utöver ett i varje ärende; medeltal enligt tab. IV	
		Antal	Lösen antal × 5: —	Antal	Lösen antal×4:—	Antal	Lösen antal×4:—	Antal	Lösen antal×0:75
1	Stockholm	18 232	91 160 —	42	168 —	1 598	6 392 —	306	229 50
2	Södertälje	335	1 675 —	34	136 —	48	192 —	71	53 25
3	Vaxholm	8	40 —	4	16 —	—	— —	—	— —
4	Norrtälje	118	590 —	7	28 —	11	44 —	34	25 50
5	Sigtuna	40	200 —	4	16 —	—	— —	12	9 —
6	Uppsala	792	3 960 —	20	80 —	23	92 —	41	30 75
7	Enköping	103	515 —	1	4 —	—	— —	40	30 —
8	Nyköping	326	1 630 —	8	32 —	—	— —	19	14 25
9	Eskilstuna	539	2 695 —	27	108 —	—	— —	30	22 50
10	Torshälla	27	135 —	—	— —	—	— —	18	13 50
11	Strängnäs	132	660 —	6	24 —	1	4 —	11	8 25
12	Mariefred	38	190 —	—	— —	—	— —	16	12 —
13	Trosa	35	175 —	1	4 —	3	12 —	16	12 —
14	Linköping	602	3 010 —	3	12 —	986	3 944 —	31	23 25
15	Norrköping	1 282	6 410 —	49	196 —	15	60 —	41	30 75
16	Söderköping	40	200 —	5	20 —	27	108 —	8	6 —
17	Motala	130	650 —	51	204 —	5	20 —	25	18 75
18	Vadstena	56	280 —	6	24 —	25	100 —	3	2 25
19	Skänninge	34	170 —	1	4 —	1	4 —	—	— —
20	Jönköping	592	2 960 —	50	200 —	52	208 —	165	123 75
21	Eksjö	105	525 —	3	12 —	2	8 —	9	6 75
22	Gränna	22	110 —	1	4 —	—	— —	6	4 50
23	Växjö	192	960 —	15	60 —	1 366	5 464 —	2	1 50
24	Kalmar	403	2 015 —	—	— —	56	224 —	22	16 50
25	Oskarshamn	132	660 —	11	44 —	2	8 —	8	6 —
26	Västervik	292	1 460 —	2	8 —	2	8 —	89	66 75
27	Vimmerby	49	245 —	—	— —	1	4 —	19	14 25
28	Visby	283	1 415 —	7	28 —	1	4 —	8	6 —
29	Karlskrona	574	2 870 —	5	20 —	33	132 —	24	18 —
30	Ronneby	139	695 —	14	56 —	3	12 —	38	28 50
31	Karlshamn	185	925 —	2	8 —	11	44 —	15	11 25
32	Sölvesborg	101	505 —	2	8 —	—	— —	11	8 25
33	Kristianstad	412	2 060 —	44	176 —	16	64 —	45	33 75
34	Simrishamn	63	315 —	—	— —	3	12 —	2	1 50
35	Ängelholm	129	645 —	4	16 —	4	16 —	7	5 25
36	Malmö	2 996	14 980 —	26	104 —	80	320 —	245	183 75
37	Lund	684	3 420 —	8	32 —	873	3 492 —	51	38 25
38	Landskrona	401	2 005 —	10	40 —	2	8 —	74	55 50
39	Hälsingborg	1 486	7 430 —	24	96 —	15	60 —	170	127 50
40	Ystad	298	1 490 —	2	8 —	16	64 —	41	30 75
41	Trälleborg	233	1 165 —	1	4 —	6	24 —	27	20 25
42	Skanör och Falsterbo	40	200 —	7	28 —	—	— —	14	10 50
43	Halmstad	404	2 020 —	4	16 —	1	4 —	133	99 75
44	Laholm	67	335 —	1	4 —	—	— —	98	73 50
45	Falkenberg	141	705 —	—	— —	7	28 —	47	35 25

Bilaga B.

ningen i lösen vid rådhusrätterna.

10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	
Förnyade förlagsinteckningar; medeltal enligt tab. V		Förnyade inteckningar i tomträtt och vattenfallsrätt; medeltal enligt tab. VI		Förnyade inteckningar i järnväg; medeltal enligt tab. VII		Förnyade inteckningar i fartyg; medeltal enligt tab. VIII		Lösenförlusten: summa av kol. 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15 och 17	Uträknat ersättningsbelopp	
Antal	Lösen antal×4:—	Antal	Lösen antal×5:—	Antal	Lösen antal×5:—	Antal	Lösen antal×5:—			
229	916 —	742	3 710 —	57	285 —	236	1 180 —	104 040 50	102 625 —	1
19	76 —	—	— —	—	— —	—	— —	2 132 25	2 075 —	2
—	— —	12	60 —	—	— —	—	— —	116 —	100 —	3
1	4 —	—	— —	—	— —	—	— —	691 50	675 —	4
—	— —	—	— —	—	— —	—	— —	225 —	225 —	5
22	88 —	—	— —	—	— —	—	— —	4 250 75	4 225 —	6
—	— —	—	— —	—	— —	—	— —	549 —	525 —	7
38	152 —	—	— —	—	— —	—	— —	1 828 25	1 800 —	8
15	60 —	—	— —	—	— —	—	— —	2 885 50	2 875 —	9
—	— —	—	— —	—	— —	—	— —	148 50	125 —	10
—	— —	—	— —	—	— —	—	— —	696 25	675 —	11
—	— —	—	— —	—	— —	—	— —	202 —	200 —	12
—	— —	—	— —	—	— —	—	— —	203 —	200 —	13
72	288 —	—	— —	—	— —	—	— —	7 277 25	6 725 —	14
33	132 —	—	— —	—	— —	—	— —	6 828 75	6 775 —	15
—	— —	—	— —	—	— —	—	— —	334 —	300 —	16
4	16 —	—	— —	—	— —	—	— —	908 75	900 —	17
2	8 —	—	— —	—	— —	—	— —	414 25	400 —	18
—	— —	—	— —	—	— —	—	— —	178 —	175 —	19
85	340 —	—	— —	50	250 —	—	— —	4 081 75	4 000 —	20
4	16 —	—	— —	—	— —	—	— —	567 75	550 —	21
—	— —	—	— —	—	— —	—	— —	118 50	100 —	22
47	188 —	—	— —	—	— —	—	— —	6 673 50	5 950 —	23
47	188 —	—	— —	—	— —	—	— —	2 443 50	2 375 —	24
7	28 —	—	— —	—	— —	—	— —	746 —	725 —	25
10	40 —	—	— —	—	— —	—	— —	1 582 75	1 575 —	26
1	4 —	—	— —	—	— —	—	— —	267 25	250 —	27
49	196 —	—	— —	—	— —	—	— —	1 649 —	1 600 —	28
31	124 —	—	— —	—	— —	—	— —	3 164 —	3 125 —	29
12	48 —	—	— —	—	— —	—	— —	839 50	825 —	30
43	172 —	—	— —	—	— —	—	— —	1 160 25	1 125 —	31
2	8 —	—	— —	—	— —	—	— —	529 25	525 —	32
71	284 —	—	— —	45	225 —	—	— —	2 842 75	2 775 —	33
1	4 —	—	— —	—	— —	—	— —	332 50	325 —	34
38	152 —	26	130 —	—	— —	—	— —	964 25	925 —	35
104	404 —	—	— —	—	— —	—	— —	15 991 75	15 875 —	36
9	36 —	—	— —	—	— —	—	— —	7 018 25	6 575 —	37
42	168 —	44	220 —	—	— —	—	— —	2 496 50	2 450 —	38
56	224 —	—	— —	—	— —	—	— —	7 937 50	7 900 —	39
4	16 —	—	— —	—	— —	—	— —	1 608 75	1 575 —	40
42	168 —	—	— —	—	— —	—	— —	1 381 25	1 350 —	41
—	— —	—	— —	—	— —	—	— —	238 50	225 —	42
81	324 —	—	— —	—	— —	—	— —	2 463 75	2 400 —	43
—	— —	—	— —	—	— —	—	— —	412 50	400 —	44
4	16 —	—	— —	—	— —	—	— —	784 25	775 —	45

II (forts.). **Sammandrag rörande minsk-**

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	Stad	Förnyade inteckningar i fast egendom; medeltal enligt tab. I reducerat med medeltal enligt tab. II		Förnyade inteckningar i fast egendom efter uppvisning vid annan domstol; medeltal enligt tab. II		Uppvisningsärenden; medeltal enligt tab. III		Utdrag utöver ett i varje ärende; medeltal enligt tab. IV	
		Antal	Lösen antal × 5: —	Antal	Lösen antal × 4: —	Antal	Lösen antal × 4: —	Antal	Lösen antal × 0: 75
1	Varberg	211	1 035 —	4	16 —	—	— —	40	30 —
2	Kungsbacka	41	205 —	—	— —	—	— —	9	6 75
3	Göteborg	4 478	22 390 —	74	296 —	1 219	4 876 —	337	252 75
4	Marstrand	38	190 —	1	4 —	—	— —	3	2 25
5	Lysekil	77	385 —	—	— —	—	— —	13	9 75
6	Uddevalla	278	1 390 —	2	8 —	2	8 —	18	13 50
7	Strömstad	71	355 —	1	4 —	—	— —	3	2 25
8	Vänersborg	199	995 —	—	— —	78	312 —	7	5 25
9	Alingsås	194	970 —	7	28 —	36	144 —	43	32 25
10	Borås	581	2 905 —	57	228 —	—	— —	469	351 75
11	Ulricehamn	75	375 —	6	24 —	3	12 —	21	15 75
12	Åmål	95	475 —	8	32 —	29	116 —	3	2 25
13	Mariestad	89	445 —	6	24 —	3	12 —	3	2 25
14	Lidköping	128	640 —	7	28 —	35	140 —	39	29 25
15	Skara	156	780 —	10	40 —	28	112 —	10	7 50
16	Skövde	176	880 —	7	28 —	118	472 —	24	18 —
17	Hjo	44	220 —	7	28 —	2	8 —	3	2 25
18	Falköping	146	730 —	4	16 —	85	340 —	17	12 75
19	Karlstad	488	2 440 —	1	4 —	281	1 124 —	62	46 50
20	Kristinehamn	309	1 545 —	—	— —	24	96 —	54	40 50
21	Filipstad	126	630 —	—	— —	10	40 —	32	24 —
22	Örebro	950	4 750 —	13	52 —	247	988 —	44	33 —
23	Askersund	54	270 —	—	— —	1	4 —	20	15 —
24	Nora	41	205 —	—	— —	—	— —	5	3 75
25	Lindesberg	84	420 —	—	— —	—	— —	9	6 75
26	Västerås	809	4 045 —	12	48 —	7	28 —	97	72 75
27	Sala	176	880 —	2	8 —	35	140 —	137	102 75
28	Köping	137	685 —	—	— —	6	24 —	59	44 25
29	Arboga	90	450 —	1	4 —	27	108 —	14	10 50
30	Falun	353	1 765 —	2	8 —	98	392 —	35	26 25
31	Säter	32	160 —	9	36 —	—	— —	1	0 75
32	Hedemora	51	255 —	1	4 —	—	— —	21	15 75
33	Gävle	696	3 480 —	—	— —	120	480 —	20	15 —
34	Söderhamn	134	670 —	12	48 —	5	20 —	107	80 25
35	Hudiksvall	149	745 —	1	4 —	—	— —	19	14 25
36	Härnösand	223	1 115 —	9	36 —	940	3 760 —	23	17 25
37	Sundsvall	311	1 555 —	8	32 —	91	364 —	23	17 25
38	Örnsköldsvik	74	370 —	20	80 —	—	— —	7	5 25
39	Östersund	302	1 510 —	40	160 —	2	8 —	17	12 75
40	Umeå	206	1 030 —	2	8 —	9	36 —	33	24 75
41	Skellefteå	77	385 —	—	— —	—	— —	9	6 75
42	Luleå	212	1 060 —	3	12 —	321	1 284 —	20	15 —
43	Piteå	83	415 —	2	8 —	—	— —	11	8 25
	Summa	**46 536**	**232 680** —	**851**	**3 404** —	**9 157**	**36 628** —	**4 033**	**3 024** 75

ningen i lösen vid rådhusrätterna.

10	11		12	13		14	15		16	17		18		19		
Förnyade förlagsinteckningar; medeltal enligt tab. V			Förnyade inteckningar i tomträtt och vattenfallsrätt; medeltal enligt tab. VI			Förnyade inteckningar i järnväg; medeltal enligt tab. VII			Förnyade inteckningar i fartyg; medeltal enligt tab. VIII			Lösenförlusten: summa av kol. 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15 och 17		Uträknat ersättningsbelopp		
Antal	Lösen antal×4:—		Antal	Lösen antal×5:—		Antal	Lösen antal×5:—		Antal	Lösen antal×5:—						
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1 101	—	1 100	—	1
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	211	75	200	—	2
293	1 172	—	76	380	—	—	—	—	—	—	—	29 366	75	28 550	—	3
3	12	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	208	25	200	—	4
2	8	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	402	75	400	—	5
14	56	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1 475	50	1 450	—	6
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	361	25	350	—	7
156	624	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1 936	25	1 800	—	8
10	40	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1 214	25	1 175	—	9
34	136	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3 620	75	3 600	—	10
1	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	430	75	425	—	11
3	12	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	637	25	600	—	12
25	100	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	583	25	550	—	13
9	36	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	873	25	850	—	14
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	939	50	925	—	15
5	20	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1 418	—	1 350	—	16
1	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	262	25	250	—	17
1	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1 102	75	1 050	—	18
84	336	—	4	20	—	—	—	—	—	—	—	3 970	50	3 775	—	19
3	12	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1 693	50	1 675	—	20
1	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	698	—	675	—	21
66	264	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6 087	—	5 925	—	22
1	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	293	—	275	—	23
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	208	75	200	—	24
1	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	430	75	425	—	25
51	204	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4 397	75	4 350	—	26
1	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1 134	75	1 100	—	27
1	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	757	25	750	—	28
4	16	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	588	50	550	—	29
61	244	—	3	15	—	—	—	—	—	—	—	2 450	25	2 350	—	30
1	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	200	75	200	—	31
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	274	75	250	—	32
60	240	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4 215	—	4 125	—	33
28	112	—	11	55	—	—	—	—	—	—	—	985	25	950	—	34
2	8	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	771	25	750	—	35
77	308	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5 236	25	4 725	—	36
1	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1 972	25	1 925	—	37
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	455	25	450	—	38
12	48	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1 738	75	1 725	—	39
18	72	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1 170	75	1 150	—	40
1	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	395	75	375	—	41
16	64	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2 435	—	2 250	—	42
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	431	25	425	—	43
2 269	**9 076**	—	**918**	**4 590**	—	**152**	**760**	—	**236**	**1 180**	—	**291 370**	75	**284 050**	—	

Bilaga C.

III. Sammandrag rörande minskningen i stämpelinkomsten.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
Domstolar	Förn. int. i fast egendom; medeltal enligt tab. I reducerat med medeltal enl. tab. II		Förn. int. i fast egendom efter uppvisning vid annan domstol; medeltal enl. tab. II		Uppvisningsärenden; medeltal enl. tab. III		Förn. förlagsint.; medeltal enl. tab. V		Förn. int. i tomträtt och vattenfallsrätt; medeltal enl. tab. VI		Förn. int. i järnväg; medeltal enl. tab. VII		Förn. int. i fartyg; medeltal enl. tab. VIII		Stämpelminskningen: summa av kol. 3, 5, 7, 9, 11, 13 och 15
	Antal	Stämpel antal × 2·75 resp. 1·75	Antal	Stämpel antal × 2·50 resp. 1·50	Antal	Stämpel antal × 2·25 resp. 1·25	Antal	Stämpel antal × 1·25	Antal	Stämpel antal × 2·25 resp. 1·25	Antal	Stämpel antal × 1·75	Antal	Stämpel antal × 1·25	
Häradsrätterna	46 577	128 086 75	8 143	20 357 50	166	373 50	—	— —	66	148 50	—	— —	—	— —	148 966 25
Rådhusrätterna	46 536	81 438 —	851	1 276 50	9 157	11 446 25	2 269	2 836 25	918	1 147 50	152	266 —	236	295 —	98 705 50
Summa	*93 113*	*209 524 75*	*8 994*	*21 634 —*	*9 323*	*11 819 75*	*2 269*	*2 836 25*	*984*	*1 296 —*	*152*	*266 —*	*236*	*295 —*	*247 671 75*

Statens offentliga utredningar 1933

Systematisk förteckning

(Siffrorna inom klammer beteckna utredningarnas nummer i den kronologiska förteckningen.)

Allmän lagstiftning. Rättsskipning. Fångvård.

Förberedande utkast till strafflag. Brott mot politiska rättigheter. Brott mot allmän ordning och frid. [6]
Betänkande med förslag till organisation av det frivilliga skydds- och hjälparbetet beträffande frigivna fångar. [11]

Statsförfattning. Allmän statsförvaltning.

Utredning och förslag rörande grunder och förfaringssätt för dyrortsgrupperingsarbetet ävensom rörande i samband därmed stående frågor. [21]
Betänkande ang. gottgörelse åt statsverket och de sportelberättigade i händelse av inteckningsförnyelsernas avskaffande m. m. [24]

Kommunalförvaltning.

Yttrande och förslag ang. revision av gällande förordningar om kommunalstyrelse i Stockholm m. m. [23]

Statens och kommunernas finansväsen.

Skatteutjämningsberedningen 2. [3]
Skatteutjämningsberedningen 3. [4]
Utredning och förslag ang. importmonopol på kaffe. [15]
Undersökning av taxeringsutfallet beträffande jordbruksfastighet å landsbygden enligt beredningsnämndernas förslag vid 1933 års allmänna fastighetstaxering. [19]

Polisi.

Socialpolitik.

Undersökning rörande behovet av en utvidgning av bostadsstatistiken jämte vissa därmed förbundna bostadspolitiska frågor. [14]
Utredning rörande kostnaderna för vissa genom statens arbetslöshetskommission utförda arbeten i jämförelse med kostnaderna för motsvarande i annan ordning utförda arbeten m. m. [20]

Hälso- och sjukvård.

Förslag till lag om sterilisering av vissa sinnessjuka, sinnesslöa eller av annan rubbning av själsverksamheten lidande personer. [22]

Allmänt näringsväsen.

Betänkande beträffande vattenfallsstyrelsens taxor för elektrisk kraft till abonnenter på landsbygden. [8]

Fast egendom. Jordbruk med binäringar.

Jordbruksutredningens betänkanden. 9. Betänkande ang. produktions- och avsättningsförhållandena för slaktdjur samt kött och fläsk. [12]
Berättelse över Statens spannmålsnämnds verksamhet m. m. under år 1932. [17]
Betänkande med förslag ang. ändrade bestämmelser om mjölkavgifters upptagande och användning. [18]

Vattenväsen. Skogsbruk. Bergsbruk.

Betänkande med förslag ang. åtgärder för ett bättre utnyttjande av landets skogstillgångar. [2]

Industri.

Handel och sjöfart.

Kommunikationsväsen.

Betänkande med förslag ang. varningsmärken och säkerhetsanordningar vid korsningar i samma plan mellan järnväg och väg m. m. [7]
Betänkande med förslag till lag om rätt att med motorfordon befara enskild väg m. m. [9]
Betänkande ang. statsinlösen av Ostkustbanan och Uppsala—Gävle järnväg. [13]
Automatisering av telefonnätet på Sveriges landsbygd. [16]

Bank-, kredit- och penningväsen.

Försäkringsväsen.

Kyrkoväsen. Undervisningsväsen. Andlig odling i övrigt.

Utredning och förslag rörande åtgärder för beredande av ökade möjligheter att indraga lärartjänster vid folkskoleväsendet. [5]
Förslag med betänkande rörande det akademiska befordringsväsendet och prokanslersinstitutionen. [10]

Försvarsväsen.

Utrikes ärenden. Internationell rätt.

Lagberedningens förslag ang. vissa internationella rättsförhållanden. 4. Förslag till konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge ang. konkurs, m. m. [1]

Isaac Marcus Boktr.-A.-B., Stockholm 1933